

L

ogaške novice

Glasilo občine Logatec, 23. januar, letnik XL, št. 1

40 let
Logaških novic

Med uredniki

Nekatere prelomnice

**Kaj menijo bralci o
Logaških novicah?**

Novoletni sprejem

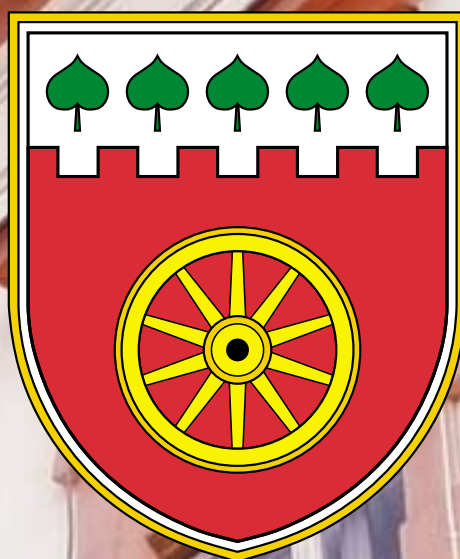
Vode so grozile

**Prenovljeni
Zdravstveni dom**

**Pihalni orkester v
sijajnem zanosu**

**Novoletni sejem z
obiljem kulturnih
dogodkov**

**NTK med najboljšimi
v Sloveniji**

Logaške novice – ukoreninjene že štiri desetletja

Časopis, ki je preživel več oblik, poimenovanj, urednikov in dopisnikov, ostal pa zvest svojim bralcem.

Anton Antičević – izdajatelj od začetka Logaških novic

Logaške novice so se v časopisni obliki z oznako »Leto I – št. 1« rodile julija leta 1970. Ta čas sem zasedal delovno mesto glavnega direktorja Kombinata lesno predelovalne industrije – KLI Logatec. Pred tem je podjetje KLI, ki je bilo ustanovljeno 8. avgusta 1953, izdajalo Logaške novice kot informativni vestnik delavskega sveta KLI. Te novice so izhajale do leta 1956. Kasneje pa je podjetje KLI izdajalo le svoj tovarniški »Bilten« v ciklostirani obliki.

V letu 1970 je takratni poslovodni odbor sklenil, da dobi tovarniški Bilten novo grafično podobo, širšo vsebino

in nekdanje ime – Logaške Novice. Takratno vodstvo KLI se je zavedalo, da je informiranost in obveščenost delavcev pomembno in potrebno. Ravno tako pa so se tega zavedali tudi občinski organi, ki so podprli izdajo Logaških novic s širšo vsebino. Tako je KLI izdajal Logaške novice vse do leta 1975, ko je izdajanje časopisa prevzela Socialistična zveza delovnih ljudi (SZDL) Logatec.

Ob izidu Logaških novic leta 1970 sem v prvi številki napisal članek z naslovom »Ob novi obliki našega glasila« kot napotilo za novo vsebino in dolgoletno poročanje.

Te Novice – kljub nekaterim težavam v preteklosti – izhajajo še danes, in smemo pričakovati, da bodo v našem prostoru ostale še dolgo v prihodnost.

Zato Logaškim novicam – glasilu občine Logatec – želim še nadaljnje uspešno izhajanje in učinkovito obveščanje bralcev o vseh dogodkih na Logaškem.

Anton Antičević

Ob 40-letni prisotnosti med našimi občani

Na Logaškem smo upravičeno ponosni na svoj »časopis«.

Janez Nagode – župan in sedanji izdajatelj Logaških novic

Štiri desetletja neprekinjenega izhajanja lokalnega časopisa v občini Logatec je prav gotovo velik praznik in pomemben dogodek tako za tiste, ki sodelujejo pri ustvarjanju sedanjih Logaških novic, kot za tiste, ki so sodelovali v preteklosti, pa tudi za bralce, občane.

Če samo pomislimo, koliko prijetnih, veselih pa tudi žalostnih novic je ta tiskani medij v tem obdobju prinesel med naše občane, koliko je bilo v tem obdobju sodelavcev, piscev ali samo urednikov ali celo tiskarjev, bomo ugotovili, da so številke velike, presenetljive. Logaške novice se lahko pohvalijo tudi s tem, da sodijo med najstarejše tiskane lokalne medije na Slovenskem.

V štiridesetih letih je ta glasnik vsega pomembnega dogajanja v našem okolju prešel skozi mnoga težka, neprijetna, nejasna obdobja. Bili pa so tudi lepi in nepozabni trenutki. Tudi v zadnjem obdobju, ko smo pričeli poplavi raznih medijev, je morda prav zaradi tega bila že na kocki odločitev o prenehanju izhajanja Logaških novic. Toda vedno je pomagal pri odločitvi razum in pa želja po osveščanju, tako da smo lahko danes priča temu prazniku in smo upravičeno ponosni na svoj »časopis«.

Ob tej praznični priložnosti bi se rad v imenu občine Logatec in tudi v svojem lastnem imenu zahvalil prav vsem, ki so skozi vse to 40-letno obdobje kakorkoli sodelovali pri izdajanju in oblikovanju Logaških novic, pomagali prebroditi marsikatero težavo, rešiti prenekateri problem, skratka poskrbeti za to, da so bile Novice s primerno vsebino ob pravem času pri naših občanah.

Tudi v prihodnje želim veliko uspeha in dobrega sodelovanja.

Župan Janez Nagode

Logaške novice, brezplačno glasilo občine Logatec; ISSN 0350 9281;
IZDAJATELJ – Občinski svet občine Logatec;
ODGOVORNI UREDNIK – Marcel Štefancič;
GRAFIČNA ZASNOVA – Goran Rupnik;
TISK – Bograf, d.o.o.; NAKLADA 4100 izvodov.
NASLOV UREDNIŠTVA: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec;
tel. 041 915 705 ali (01) 7590 626 ali (01) 7590 600.
E-mail: logaske@logatec.si ali marcel.stefancic@kabelnet.net

Na naslovnici: Z novim grbom in novo zastavo

Foto: Goran Rupnik

Logaške

od oktobra 2002 do julija 2005

Ko se Logaške novice

niso smele imenovati Logaške novice

Fotografi

Miha Tršar, Zdenko Leskovec, Branka Novak, Andrej Korenč, Anton Mali, Petra Trček, Franjo Bogataj, Janez Turk, Drago Malavašič, France Brus, Primož Sark, Marinka Petkovšek, Branko Pevec

Sprva tovarniško – kasneje občinsko glasilo

Spominjam se začetkov izhajanja Logaških novic. Na pobudo takratnega direktorja Antona Petkovška je delavski svet Kombinata lesne industrije (KLI) sklenil, da bo enkrat mesečno izdajal Informativni vestnik delavskega sveta KLI, ki bi se naj uradno imenoval Logaške novice.

Tatjana Štirn – dopisnica iz uredništva od vseh začetkov

Za urednika je bil imenovan tajnik (sekretar) podjetja Branko Malus. Vsi, ki smo bili pripravljeni napisati kak članek, smo bili veseli, če nas je urednik Malus vzpodbujal in vabil k sodelovanju. **Prva številka Logaških novic** je izšla marca 1954. Na skromnih štirih straneh so objavili zanimive članke. V uvodniku se je, na primer, zadnji odstavek glasil: »Mi nimamo in nočemo ničesar skrivati, vsakomur pokažemo odprte knjige. Naši obračuni oz. bilance so javne, kajti zavedamo se, da smo del skupnosti in da moramo njej tudi polagati račune o svojem delu.« Uvodniku so sledili prispevki: Kako pridemo do plače? – 50 milijonov investicij v letu 1954, – Kako izvršujemo plan? – Podprimo gradnjo našega sindikalnega doma – Davki, davki! – Po čem prodajamo devize? – Obvestila članom KLI.

In tako so Logaške novice izhajale vse do konca leta 1956. Kako desetletje je nato tovarniško glasilo izhajalo v ciklo-

stirani obliki pod naslovom **Bilten Kombinata lesno predelovalne industrije Logatec**. Ponovno pa so Logaške novice kot glasilo KLI začele izhajati leta 1970 pod vodstvom uredniškega odbora in odgovornega urednika Albina Čuka. Takrat so postale Novice vsebinsko in oblikovno bogatejše – kakovostnejše. Vsebovale so mnoge novice, ne le s KLI-ja, pač pa celotnega območja naše občine. Prav zato so kasneje izhajale kot v glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva (SZDL) Logatec in kot take postale tudi uradno glasilo občine Logatec.

Logaške novice vedno prebiram z veliko pozornosti. Vzoredno s splošnim razvojem so tudi Logaške novice dosegle velik napredek: od uvodnika prek vesti iz županovega urada pa prek dela občinskega sveta, prek kulturnega in športnega do društvenega dogajanja itd. Skratka, sleherni občan je lahko informiran o dogajanju v naši občini.

Vsem dopisnikom in celotnemu uredništvu čestitam ob jubilejnim letu izhajanja glasila z željo, da še naprej pridno dopisujete, kar je največje zagotovilo, da bodo Logaške novice izhajale tudi do naslednjih jubilejev.

Tatjana Štirn

Natanko ob tem jubileju

Logaške novice praznujejo letos 40-letnico svojega izhajanja.

Albin Čuk – urednik od julija 1970 do marca 1975

Težko je letos govoriti o jubileju Logaških novic, še zlasti zaradi tega, ker je KLI Logatec v likvidaciji in ga tako rekoč ni več. Kljub temu nekaj besed o začetku pisanja v Kombinat lesne industrije Logatec. Mislim, da je teklo leto 1961, ko se je na pobudo dipl. pravnika Zorana Mraka pričelo pisati o pomembnejših dogodkih v ciklostirani tovarniški Bilten. Ta je vse več novic pisal tudi o logaških dogodkih zunaj tovarniške ograde, še posebej zato, ker so že v preteklosti – v letih 1954-1957 – izhajale tovarniške Logaške novice, ki jih je urejal bil dipl. pravnik Branko Malus. Tedanje Logaške novice so premogle kar nekaj eminentnih piscev. Spomnimo se lahko dipl. arhitekta Kasala, ki je prvi pisal o razvoju Logateca.

Ponovno pa so Logaške novice ugledale luč sveta v letu 1970, ko se je tedanji direktor ing. Anton Antičević odločil, da podpre ponovno izhajanje Logaških novic. Novi časopis je poročal predvsem o dogodkih na KLI-ju; vse več prostora pa je namenjal tudi celotnemu Logatcu. Kljub zastavljeni širini pa so ob posebnih dogodkih na KLI-ju izdajali še interno glasilo Okno. Večina nekdanjega ciklostiranega Biltena se, žal, ni ohranila, nekaj izvodov je ohranila dopisnica Biltena Tatjana Štirn, nekaj drobcev se je ohranilo v glasilu Okno, zlasti ob 30-letnici KLI Logatec.

Marsikatera novica pa je obšla Logaške novice, denimo tista o oblikovanju prispevka za Logaško godbo. Seveda, dogodek

je izhajal iz politike. Iz Socialistične zveze delovnih ljudi (SZDL) je prišel na KLI tovariš Roman Osterc prepričevati, kakšni morajo biti samoupravni akti. V pogovoru sva s KLI-ja sodelovala tudi predsednik delavskega sveta (pokojni) Vinko Željko in jaz osebno. Željko je trmasto vztrajal na KLI-jevih stališčih. Pogovori iz celega dopoldneva so bili brezuspešni. Končno se je celo Osterc, predstavnik SZDL naveličal dolgotrajnih pogovorov in predlagal pogovor o kulturi in sam predlagal, da bi se za godbo pobiral »sindikalni dinar«. Sklep je bil nato izglasovan na zboru delavcev. Delavci so plačevali godbi sindikalni dinar, godba pa je morala igrati KLI-jevim delavcem na pogrebi. – Podobno je prišlo tudi do ideje, da izdajateljstvo Logaških novic prevzame SZDL.

O svojem delu pri Logaških novicah nerad govorim. Začelo se je že z urejenjem ciklostiranega Biltena. Vseskozi je z mano sodelovala sošolka iz osnovne šole in nižje gimnazije v Logatcu Tatjana Leskovec – (poročena) Štirn, ki je poizkušala tudi v verzih izraziti dogajanja in razpoloženja v delovni skupnosti. Da sem se oprijel pisanja, so bili zaslužni učitelji Lojzka Verbič, učiteljica v osnovni šoli, Tatjana Vehovar Broz, profesorica slovenščine, ter Tone Šlibar, učitelj, pevovodja in režiser, ter ne nazadnje, Marcel Štefančič, ki je od vsega začetka pri Logaških novicah prevzel vlogo lektorja in dopisnika.

Logaške novice so popisovale dogodke iz podjetja in v Logatcu. Imele so sedemčlanski uredniški odbor, ki je bolj ali manj vplival na dopisnike, pa tudi sam sem aktivno sodeloval pri pisanju. Seveda, sem bil hkrati glavni »posiljevalec« za vsebino posamezne številke. Oblikoval sem tudi postavitev člankov, ki so jih tiskale Učne delavnice v Ljubljani. Marsikdaj je bilo treba vse-

bino posameznega članka skrajšati, ker pri postavljanju strani, ni bilo mogoče uporabiti celotnega besedila. Zgodilo se je, da sem iz vsebine nekega članka moral nekaj črtati, pa je avtor prav ta del smatral za pomembnega. – Poleg vsebin, ki so govorile o strokovnih odločitvah v podjetju, so mnogi članki poročali tudi o prizadevnih članih kolektiva. In tako je teklo od začetkov do leta 1975.

Resnici na ljubo pa moram priznati, da mi ni bilo vseeno, ko so Novice prehajale s KLI-ja na SZDL. Ker pa je

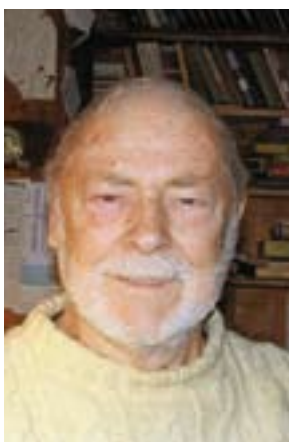
uredništvo prevzel izkušeni profesionalni novinar Dela Rudi Vogrič, sem bil še naprej pripravljen sodelovati pri Logaških novicah. Rudi Vogrič, ki se je pravkar priselil na Logaško, ni dovolj poznal logaških razmer in tako sva s Tatjano Štirn ponovno prišla v uredniški odbor Logaških novic.

Vsekakor pa so Logaške novice bile in ostale dokument kraja in časa, zato so dovolj brane in – kar je tudi pomembno – zaželenne.

Albin Čuk

Prebliski iz spomina

Takšen priložnostni zapis o začetku Logaških novic (kot glasila SZDL) je malce težaven. Dodobra se spominjam časa snovanja novega občinskega glasila, kakršnih je bilo tedaj na Slovenskem – razmeroma – še malo.

Rudi Vogrič – urednik od marca 1975 do junija 1978

Pri razmišljanju o nalogu glasila sem predlagal, da bi ga poimenovali kar po prejšnjem tovarniškem glasilu Kombinata lesno predelovalne industrije KLI Logatec, saj je časopis ves čas svojega obstoja posegal tudi v življenje z druge strani tovarniškega plota. Z ustanoviteljem-izdajateljem – Socialistično zvezo delovnega ljudstva (SZDL) – sem se dogovoril za enoletno urednikovanje, ki pa se je potem zavleklo daleč prek treh let.

In tako se je začelo delo pri Logaških novicah z uredniškim odborom, v katerem so

sodelovali Albin Čuk, Franc Jerina, Marcel Štefančič, Tatjana Štirn in Rudi Vogrič – odgovorni urednik.

V glasilu je bil v času mojega urednikovanja bolj ali manj zapisan utrip vsega dogajanja v naši občini. A to je bilo tedaj izredno živahno prav na vseh področjih. Na široko se je gradilo vsa tista leta, med drugim zdravstveni dom, šole, vrtci – deloma s proračunskim denarjem, predvsem pa s samoprispevki. Po številu iz leta 1974 je bilo v občini 7.679 prebivalcev. Tistega leta se je bilo rodilo 150 otrok, umrlo pa je 86 občanov.

Zanimivo je tudi, kako žejna znanja je bila mladina tedaj. V drugi številki novic iz leta 1977 lahko beremo, da je prejelo malo štipendijo 59 srednješolcev iz sklada združenih sredstev, ter 100 srednješolcev in študentov iz sklada kadrovske štipendije.

To je, kajpak, le bežen preblisk iz spomina na neke že davne čase naše občine in iz spomina na urejanje glasila. Iz spomina na urejanje Logaških novic.

Rudi Vogrič

Pred 30 leti

Ko sem pred kratkim prelistaval Logaške novice iz časa mojega urednikovanja, sem se spomnil, da prav zdaj mineva natanko 30 let, odkar je bila v Logatcu velika poplava, kar smo dokumentirali tudi v Novicah.

Darjo Terčič – urednik od novembra 1978 do januarja 1980

Seveda, pa to ni tisto, po čemer se najbolj spominjam tistega časa. Bil je namreč čas, ko so v Logatcu »cvetele« firme, kot denimo: KLI, Valkarton, Gradnik, Konfekcija, Gozdno gospodarstvo, Kmetijska zadruga in ni bil nikakršen problem pisati o uspehih in dosežkih tedanjih delovnih organizacij. Tudi gradiva z Izvršnega sveta občine, ki mu je predsedoval Peter Petkovšek, ali iz občinske skupščine, ki ji je predsedoval Franc Godina, so bila vedno dosegljiva.

Seje uredniškega odbora so bile zato vedno tekoče in jedrnat; nikoli se ni zgodilo, da bi se prerekali o vsebini posamezne številke Novic. Res je tudi, da sem imel v uredniškem odboru krasne sodelavce, ki

so meni, nedomačinu, pomagali s prispevki, predvsem Marcel Štefančič, ki je že takrat pokrival večino kulturnega dogajanja na Logaškem. Tudi na sedežu družbenopolitičnih organizacij – v stavbi »politike«, kamor je spadalo tudi uredništvo Logaških novic, so bili odnosi med posameznimi organizacijami (Zveza komunistov, Socialistična zveza delovnih ljudi, Zveza socialistične mladine, Sindikalni svet) izredno »konstruktivni«.

Seveda, pa so bili občani vedno najbolj zadovoljni takrat, ko smo pisali konkretno o njihovih težavah in uspehih v krajevnih skupnostih in bivalnih okoljih. Tako upam, da sem tudi sam nekoliko prispeval k temu v času mojega krajšega urednikovanja (v Logatec sem prišel iz profesure v Ljubljani in se potem tja tudi vrnil).

Še vedno pa rad prebiram Logaške novice. Ob 40-letnici želim časopisu še veliko uspešnih let poročanja o dogodkih in ljudeh na Logaškem. Hkrati pa voščim vsem Logaščankam in Logaščanom srečno leto 2009 in še veliko dobrih Logaških novic.

Darjo Terčič

Tega človek nikoli ne pozabi

Ko sem se nekako že dodobra vrasel v Logatec, kamor me je življenjska pot pripeljala davnega leta 1970, se leta 1974 poročil in naselil, se hitro vključil v kulturno, ne pa tudi v politiko, ustanovil skupaj s starostno slovenskega filma in televizije, pionirjem gibajočih se slik Silvom Hodnikom, Notranjsko dopisništvo TV Ljubljana, se je bilo leta 1980 težko zaposliti takoj na Televiziji Ljubljana.

Primož Sark – urednik od septembra 1980 do maja 1983

Po nekaj letih učiteljevanja na gornjelogaški osnovni šoli so me »razumeli« na občinski SZDL in me nastavili za glavnega in odgovornega urednika Logaških novic, ki sem jih sicer res urejal slaba 3 leta, v resnici pa sem delal največ za Televizijo Ljubljana, ki je »refundirala« mojo plačo na SZDL Logatec, da sem sploh lahko delal. In ko so me končno vzeli v redno delovno razmerje na RTV Ljubljana, kjer sem ostal skoraj 20 let, sem prenehal urednikovati lokalni časopis, ki pa sem mu kot dopisnik

KRAS ostal zvest še dandanašnji.

Ta dvojnost dela, po eni strani za lokalni časopis s svojimi »ožjimi« problemi, po drugi strani pa precej širše zajemanje novic, pogojno imenovanih Notranjske za nacionalno televizijo, je pomenila imenitno izpopolnjevanje novinarskega dela, ki sem ga bil na začetku nevedel, pozneje pa sem se mu vse bolj bližal, saj sem lahko izkušnje, ko sem prisluhnil predlogom domačih, logaških piscev, prenašal tudi na televizijsko področje »pokrivanja«.

So pa to bili precej soc-realistični časi. Spominjam se, da je bila marsikatera vest, ki je le malo dišala po cerkvi, takoj za-

vrnjena kot irelevantna. Objavili smo pa vsako »delovno zmago«, četudi so bile tovrstne »zmage« nenehno v ospredju vsega časopisja. Spominjam se tudi, da sem na rednih mesečnih sestankih na SZDL dobival »naloge« kot v kaki konspirativni družčini, da napišem uvodnik ob Dnevu republike ali ob obletnici Titove štafete ali ob obisku tov. Popita v Logatcu. Sic! Pa sem moral zdržati, saj mi je mesto urednika Logaških novic zagotavljalo delo na TV Ljubljana, za kar sem še danes hvaležen tej »zvezi«. Mi je pa uspelo povečati število kulturnih prispevkov v lokalnem časopisu, objavljati sem celo vsebine najzanimivejših filmov, ki smo jih vrteli v Logatcu; bil sem namreč takrat tudi upravnik kina. Vedno sem uspel na teh SZDL-sestankih upravičiti prispevek o kulturnih dogodkih, že takrat pa mi je bilo žal, da je bilo tovrstnih vesti zunaj občinskega središča premalo.

Še danes ugotavljam, da je prispevkov s področja kulture, ki sem ji osebno zagotovo najbolj zvest, največ v Novicah, in da je politike vse manj. In čeprav včasih slišim, da je pač danes v Novicah objavljena obnova vsake kapelice, kot je bila nekoč vsaka vaška cesta odprta s partijsko-občinsko-SZDL-jevsko pomočjo, so Logaške novice ostale »duh časa«, v katerem sta se Gornji in Dolnji Logatec razvijala in se združila, Rovte in Laze so tako rekoč za vogalom, Hotedrsica pa je bila blizu ves čas. Ko pogledam in preberem staro številko Logaških novic, zaveje iz nje čas, v katerega sem se podal, ko sem se odločil za življenje. Tega človek ne pozabi nikoli.

Primož Sark oz. KRAS

Vsak konec – začetek novega...

Je bilo treba kar brskati. Po spominu. In po vezanih letnikih! Dolgo je namreč tega, ko so bile Logaške novice moja služba. Ne čisto cela, za polovični čas so rekli moji delodajalci; bila pa je služba.

Branka Novak – urednica od septembra 1983 do junija 1989

Novice so imele svojo pisarno, poleg urednice so imele svojega tehničnega urednika in lektorico. Imele so ruski fotoaparat Zenit, ki je odlično delal in na katerega me še danes spominjajo zelo povedne črno bele fotografije utrinkov življenja v logaški občini. Novice so imele uredniški odbor in uredniške sestanke tako kot vsako resno uredništvo. Sestanek pred izidom in po izidu. Ker je vedno kaj manjkalo, ker kak članek kateri od političnih organizacij ni bil po volji, ker česa nismo napisali, pa bi morali. To je bil čas, ko sem se kot

novinarka odločila hoditi po sredini. Ne levo, ne desno. Res je, nevarnost, da te zbije avto, je največja, hodiš pa po svoji lastni poti! Te novinarske drže sem potem učila mnogo mlajših od sebe in se je držim še danes.

Leta 1983 sem se pod svoj prvi uvodnik podpisala še z dekliskim priimkom in imela v rokavu tisoč in eno idejo, kako časopis približati bralcem. To je pravzaprav večna tema vseh ure-

dnikov. Kako narediti časopis, da bo privlačen, bran in cenjen! Šlo je počasi, takrat se mi je zdelo prepočasi. Ko pa danes obračam liste posameznih števil, me preplavijo spomini in ljudje. Gledam otroke, ki so danes odrasli možje, gledam dogodke, ki so se zapisali v zgodovino, božam spomine na ljudi, ki jih ni več med nami.

Prebiram svoje uvodnike. Kljub razdalji let ne zvenijo zaprašeno... Analiziram vsebinsko zasnovo časopisa. Težo nosijo novice o delu in življenju krajevnih skupnosti, politika je neizogiben del: iz delegatskih klopi in sestankov političnih organizacij. Se spomnite? SZDL, ZSMS ...? Asfaltirali smo ceste, gradili kanalizacije in vodovode, projektirali nove stanovanjske soseske, odkrivali nove podzemne svetove, peli in igrali doma in v tujini, obnavljali šole... V letih mojega urednikovanja se je med družbenopolitično dogajanje počasi vrinila ekologija, skrb za zdravo življenje, nevladne organizacije... Članki o čiščenju zobkov, ekološkem kmetovanju in skrbi za živali so zamenjali nekdanje politično obarvane razprave o tem in onem v našem življenju. Počasi smo stopali na pot pluralnosti.

Ja, vsebina je bila pestra in časopis prav lepo strukturiran na rubrike. Bili pa smo še daleč od modernega. Vsak mesec je lektorica močno rdeče pobarvala liste s teksti, velikokrat je bilo treba vse skupaj še enkrat natipkati; potem pa je svoje označbe na tekste dodal še tehnični urednik. Denimo: 22 cic pa pkr morajo biti naslovi! Vsi, enotno... Potem je bilo treba na avtobus,

pa še na mestni avtobus, pa še malo peš, do Srednje šole tiska in papirja v Ljubljani, kjer je mojster sprejel material in določil rok, ko se je zgodba obrnila in so postavljeni teksti in slike z mano in avtobusom potovali spet v Logatec. Potem pa – korekture! To se mi je zdelo neverjento natančno delo in ... Očitno sem ga kar dobro opravila, saj med listanjem številke nisem našla niti ene velike napake v naslovih. Tam, veste, najpogostejše ostanejo! Ker so velike in jih zelo lahko spregledamo. In ponovno v Ljubljano, da so popravili in včasih naredili kakšno novo napako, ki sem jo potem, seveda, videla v natiskanih izvodih!

Računalnik? Kje pa! Imela sem star pisalni stroj z velikanskim valjem in indigo papir... Romantično!? Ja, bom rekla, predvsem pa veliko bolj osebno kot danes, ko vse delo poteka po elektronskih poteh in uredniki avtorjev tekstov pogosto sploh ne vidijo. In tako je šlo, enkrat vsebinsko bogatejše, drugič malo manj, enkrat z veliko prispevki dopisnikov, drugič spet sem se morala sama potruditi, da je številka vsebinsko »stala«. S službenim fotoaparatom in svojim avtom sem nešteto krat prevozila občino po dolgem in počez in spletla mnoge iskrene in tople vezi z ljudmi. Vse do leta 1989, ko sem namesto uvodnika zapisala nekaj za ko-

nec. Nekaj o tem, kako je vsak konec pravzaprav začetek novega, kako prav vse tvori gibanje in sestavlja prihodnost.

»Hudo molovsko zveni tale moj konec, bi rekli glasbeniki,« sem zapisala. »Pa pravzaprav nimam tako žalostnih misli, kot so se zapisale. Občutek imam, da se nekaj plazi, da bo shodilo...verjemite, presrečna bi bila, dragi bralci, če bi k boljšemu, kritičnejšemu in ostrejšemu peresu, k vašemu zadovoljstvu ob prebiranju časopisa lahko prispevala tudi sama. Naj bo torej moj konec za vas začetek novega, drugačnega.«

Prav preroško zvenijo danes te besede. Morda sem slišala. V zadnjih številkah »mojih« Novic je namreč vse polno informacij o bližajoči se pluralnosti, o demokratičnih spremembah, ki so se najavljale v obliki odborov za varstvo človekovih pravic in ustanavljanju novih političnih strank ...

In urednica? Pravzaprav nič novega. Še danes se kdaj znajdem v Novicah, včasih kot avtorica, včasih o meni kdo kaj napiše. Novinarstvo, ki se me je dotaknilo veliko prej, preden sem postala urednica, pa je ostalo moja ljubezen. In včasih tudi delo.

Branka Novak

Listam tisti čas

Prav posebno mapo imam. Niti ne debelo in že precej staro. Za spomin. V njej šopek porumenelih in nekoliko pomečkanih časopisov. S katerimi bodo podkurili v kakšni mrzli peči potem, ko bodo moji spomini odšli z mano tja čez.

Vanda Lavrič – urednica od oktobra 1989 do maja 1990

Iz leta 1989 in leta 1990 so ti moji stari časopisi. Nekaj številke Logaških novic, ki jih hranim. Zakaj? Ker sem v nekaj poglavjih zgodbe o Logaških novicah, v tistem času – še glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Logatec – zapisana v kolofonu kot glavna in odgovorna urednica časopisa. Hranim jih tudi zato, ker je v njih odsev koščka mojega uredniškega oziroma novinarskega dela in zagotovo tudi zato, ker so ti patinasti izvodi dokument dragocene ga časa v mojem življenju, ki je bil

buren in mlad, ne le zame, temveč tudi za mojo Slovenijo.

Prav v tistem času smo bili vse manj bratje in sestre z južnimi sosedi in v političnem loncu je vrelo kot že dolgo ne. V Logatcu smo že imeli opozicijo, pred vrati so bile volitve, in v Logaških novicah so svoje programe predstavile posamezne stranke. Za pomlad 1990 so bile napovedane volitve, drugačne od prejšnjih. Tipaje se je začel pripravljati projekt kebelske televizije in interesi so že lahko izpolnili v Novicah objavljeno informativno prijavnico. V frizerskem salonu so iskali mlajšo frizerko, številne okoliške kraške jame so bile onesnažene, in v knjižnici si je bilo mogoče sposoditi nove knjige. Miličniki so se preselili v nove prostore, ki so dandanes na tapeti kot stari in neprimerni. Pri Tršarjevi hiši se je zbrala množica ljudi ob podoknici in ravnokar je bila dokončana logaška soseska S – 1. Gasilci so slavili v Rovtuh, v Konfekciji so dobili novo direktorico, zaslužni so prejeli septembrska občinska priznanja. Krajevne skupnosti so poročale o delu v preteklem letu, imeli smo Vrtčev kotiček, Osnovno šolo Edvarda Kardelja, in težko je bilo priti do telefona. Celó tako težko, da je nekdo v novicah objavil oglas, da išče telefonskega naročnika, ki bi mu bil pripravljen odstopiti telefonsko številko v souporabo.

»Naj mu bodo odprta vsa pota v njegovi drugačnosti,« pa sem zapisala k objavi Regratove ozimnice, ki jo je prispeval skupaj s fotografskim zapisom za decembrsko številko Logaških novic v letu 1989 Andrej Žigon. Kako dolgo Andreja že ni več med nami – kot ni več nekaterih znancev, ki so se podpisali pod posamezne prispevke Novic tistega časa ...

Spomnim se, da je bilo gradiva za časopis vsak mesec na pretek, celo toliko, da sem se morala avtorjem opravičevati, ker vsega ni bilo mogoče objaviti. Ja, pa je to že kar daleč. In odtlej se je res marsikaj zgodilo in spremenilo. Zamenjali smo simbole, nekoliko utrdili vrednote, postali modrejši in s kapitalizmom, ki je postal kmalu po devetdesetih v naši deželi precej radoživ, se je bilo moderno pohvaliti. Mali ljudje svinčenih časov so postali v novi dobi še manjši in številne brezplačne reči hudo plačljive. Krajevni samoprispevki, s katerimi so se zbirala sredstva za popravilo kulturnega domov ali dograditev vrtcev, niso več v modi, udarniško kopanje jam za telefonske drogeve je preživeto. Kako drugačen čas živimo danes!

Prispevke, ki smo jih takrat tipkali in prenašali v torbah do tiskarne in tiskarja, danes letijo na kup po elektronski pošti, da o fotografijah niti ne govorimo. Moderne elektronske novice naj bi nam pomagale k boljšemu upravljanju s časom, in po nekaterih napovedih naj bi klasično časopisje izginilo. Pa je praksa spet enkrat ubrala pot, drugačno od teorije. Ljudje namreč radi še naprej beremo PAPIRNATE časopise. Imamo v rokah svoj izvod. Tudi Logaških novic. V občinski blagajni se še vedno najde denar za nekaj barvitih informacij in polemik v mesečniku, ki pride v vsako hišo v občini. Od takrat, ko sem bila tudi jaz del te zgodbe – v nekoliko več barvah in drugačni obliki. V veliko večji nakladi. Ne več kot glasilo SZDL. A še vedno z gasilci in planinci, novimi frizerkami in asfaltiranimi cestami, volitvami, kulturnimi dogodki ter občinskimi priznanji. Z novimi zapisi časa, tukaj in zdaj. Včasih kakšno majhno sled vanje še vedno zanesem tudi sama. In delčki mojega življenja se spet ujamejo v čas, ki teče prav skozi ta časopis.

Vanda Lavrič

se nadaljuje na strani 19

Novoletni sprejem

Župan občine Logatec Janez Nagode je pripravil ustaljen novoletni sprejem 18. decembra v Narodnem domu – Imenitno je izzvenela govorica plesnih mojstrov

Župan je nagovoril povabljene

Državo pa so mnogokje zalivale stoletne vode, tudi v Logatcu, kjer smo se hujšim poplavam le ubranili.

Dalje je govornik nanizal pomembnejše domače investicije: konec prenove in širitve Zdravstvenega doma, začetek gradnje Upravnega središča, Osnovne šole Tabor in prostorov za otroško varstvo,

V prazničnem nagovoru je župan pozdravil vse prisotne in povzel nekatera dejstva, ki so zaznamovala stekajoče se leto. Iz sveta je posebej omenil zgodovinski dogodek – izvolitev črnotpoltega predsednika ZDA in grozečo recesijo, ki je že močno načela tudi Evropo, oplazila pa je tudi domače loge. Sicer pa je Slovenija uspešno predsedovala Evropski zvezi, izvolila nov parlament, novo vlado in se lotila čistih lopat.

obnovo krajevnih cest; ena najzajetnejših nalog pa je priprava projekta za novo čistilno napravo. Ob tem se je župan zahvalil vsem, ki so podpirali prizadevanja v prid občanov.

Nakar je župan izrekel božična in novoletna voščila ter čestitke k dnevu samostojnosti in enotnosti.

Predpraznično slovesnost sta s plesno govorico imenitno počastili plesni skupini Meule in Ruedaši.

Plesna čestitka

mAš

Dostojna počastitev domovine

Konec minulega leta je naša domovina Slovenija praznovala svojo polnoletnost. Minilo je natanko 18 let od tistega 23. decembra, ko smo rekli odločni da naši samostojnosti. Tako enotni, kot smo bili tedaj, gotovo nismo še bili v zgodovini. Zato si Slovenija za svoj rojstni dan zasluži darilo. V Rovt

smo ga domovini podarili s prireditvijo **Sloven'c, tvoja zemlja je zdrava**. To

so besede Valentina Vodnika, ki smo se ga lani spomnili poleg Primoža Trubarja.

Učenci so pod mentorstvom Ljudmile Treven predstavili njegovo delo s posameznimi prizori iz dela in življenja tega velikega in pomembnega Slovenca. Igralsko so se odlikovali prav vsi nastopajoči. Vlogo Valentina Vodnika se je odlikoval Vid Treven, vlogo Žige Zoisa pa Uroš Kunc, ki je imenitno zaintrigiral že Primoža Trubarja. Ne gre zanemariti tudi ostalih, od najmlajših pa do devetošolcev. Predstavili so nam tudi odlomek iz Županove Micke pa spomine na Ilirske province. Igralsko so bili predstavljeni tudi nasveti za nego novorojenčkov in mamic.

Prireditev sta popestrila oba pevski zbor: otroški in mladinski. Dostojneje ne bi mogli počastiti naše Slovenije. Pohvala gre prav gotovo vsem sodelujočim, ki so kljub praznikom pridno delali, njihovim mentorjem in vsem, ki so pomagali, da je prireditev uspela. Tudi žene medgeneracijskega druženja so se izkazale, saj so spekle ne ravno enostavne Vodnikove prestice po dvesto let starega receptu. Vsi prisotni, bilo jih je zelo veliko, so jih dobili kot skromno darilce ob koncu proslave.

Sloveniji želimo ob njeni polnoletnosti mnogo zrelosti in moči, da bo kos vsem krizam in bomo v njej živeli lepo in mirno.

Metka Bogataj

Zahvala

Z veseljem sporočava, da se je v okviru dobrotelne akcije "ZA PRAZNIKE POMAGAMO" do 31. decembra 2008 zbralo

3.135 €

Darovali so: **Komunalno podjetje Logatec, PGD Gornji Logatec, Andrej Zelenc, Roman Lukančič, Naklo d.o.o., Bomoris d.o.o., Vidmar Nives, POŠ Rovtarske Žibrše, Osnovna šola 8 talcev, Socialni demokrati CSD Logatec, Marija Oblak, Občina Logatec, OZRK Logatec, Primož Petek, Knjižnica Logatec ter**

Anton in Bernarda Račnik.

Darovana sredstva so bila nakazana Knjižnici Logatec za nakup elektronskega pripomočka za slabovidne, razen sredstev Komunalnega podjetja Logatec, ki so bila nakazana družini v težkih gmotnih razmerah.

Vsem, ki so darovali v humanitarne namene, se iskreno zahvaljujemo.

*Alenka Gorza Jereb,
direktorica OU*

*Janez Nagode,
župan*

Tudi poplavljalno je

Mnogim je še v živem spominu poplava iz leta 1979, ko še ni bilo protipoplavnega jezusa v dolini Reke v Žibršah.

Lanski december se je začel z deževjem, ki se je tudi na Logaškem stopnjevalo do katastrofičnih groženj. Vode se je bilo nabiralo za nasipom v Žibršah v toliki meri, da se je raven vode nevarno bližala vrhnjemu robu. Kaj bi bilo po prelitju vode izza nasipa, si je težko misliti. Že tako pa je bilo vode preveč, saj se je nad požiralnikom Jačke dvigovala toliko, da je zalila pritlične prostore v nekdanji Kavčičevi hiši ob mostu proti Martinj Hribu.

mAš

Toliko da je most ostal nad vodo.

Foto: D. Malavašič

Izza Žibrškega jezera

Prav januarja poteka 30 let, odkar so Logatec prizadele doslej največje poplave. Velikih voda, ki sta jih vsilila obilno deževje in taleči se sneg, Jačka ni mogla požirati in poplavne vode so zalile 43 stanovanjskih hič, več gospodarskih poslopij in številne kleti. Ob veliki materialni škodi se je moralo začasno preseliti več družin in tudi precej živine. Pristojni so se zganili in še isto pomlad začeli graditi pregrado na potoku Reka; nasip je istega leta zadržal obilno decembrsko deževje, zaradi katerega bi bržčas Logatec ponovno preplavilo. Tako je Logatec nekako zavarovan.

Od takrat pa imamo Žibršani težave s presežno vodo, ki se ob večjih nalivih nabira za pregrado in poplavlja cesto, po kateri Žibršani običajno prihajamo po opravkih v Logatec in naprej. Tako je bilo tudi ob decembrskem deževju, ki je vztrajno polnilo dolino za pregrado. Enajstega decembra je voda zalila cesto za pregrado in preplavila Kobalov most, v noči na dvanajsti december pa še most ter del križišča in avtobusne postaje Pod Kobalom. Naslednjega jutra je nastalo za pregrado 7,5 m visoko jezero, ki je segalo kak kilometer v Reško dolino. Le dober meter je še manjkalo, da bi se voda začela prelivati po izlivnem kanalu prek pregrade. Promet po Reški dolini je bil zaustavljen do poznih večernih ur.

Žibršani sicer ta dva dneva nismo bili povsem odrezani od sveta; v Logatec smo prišli po daljših poteh prek Židanka ali

Nevarna gladina

Hotedršice. Posebna pohvala velja šoferju podjetja Jurbus, ki je oba dneva varno in pravočasno prepeljal naše otroke v šolo in domov.

In nejevolja?! Kaj bi z njo, saj smo imeli jezero kot še nikdar doslej!

Besedilo in foto: Branko Rupnik

Vidko

Za več osveščenosti, za več vidnosti in previdnosti

V petek, 5. decembra, je v sklopu tradicionalnega Miklavževega sejma v Logatcu potekala predstavitev Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v občini Logatec. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri Direkciji Republike Slovenije za ceste nam je udeležencem sejma in ostalim obiskovalcem predstavil demonstracijski rekvizit – Vidka.

Zaradi vidnosti in previdnosti.

Kako se uporabljajo odsevni predmeti in kakšna je njihova prednost, je bilo mogoče videti v posebnem napihljivem šotoru, ki smo ga zaradi dežja in vetra prestavili v avlo športne dvorane. Poleg praktičnega ogleda so trije mladi sodelavci republiškega sveta za preventivo obiskovalcem ponazorili pomembnost uporabe odsevnih teles. Ob tej priložnosti smo razdelili med obiskovalce preko 170 odsevnih trakov in 120 odsevnih kresničk. Večina njih so bili otroci, ki so prihajali na trening v športno dvorano.

Nekateri pa so se potrudili priti izpred cerkve, kjer je potekal okrnjeni Miklavžev sejem. Nekaj kresničk smo razdelili tudi pred cerkvijo, in nekateri, ki so prihajali k večerni maši, so bili tega izredno veseli.

Naš namen je bil dosežen, saj smo za kakih 300 ljudi poskrbeli, da bodo na cesti bolj vidni in s tem bolj varni. Seveda, je treba podarjene kresničke in trakove uporabljati. Prav tega si člani občinskega Sveta za preventivo in vzgojo v Logatcu najbolj želimo, kajti če je kresnička spravljena doma v predalu, nam ne koristi prav nič. Če pa bomo videvali več uporabnikov kresničk in trakov po Logatcu, bo naš namen izpolnjen, naš trud poplačan.

Torej: potrudite se tudi vi, in za vašo in večjo varnost v prometu ne pozabite na kresničko ali odsevni trak, morda vam reši življenje.

Po tej poti se zahvaljujemo vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri izvedbi te akcije.

Vida Lukančič

Vsem ljudem dobre volje!

Spoštovani!

V naši župniji smo že več let načrtovali gradnjo večgeneracijskega doma, v katerem bi se kot v veliki družini srečevali otroci, mladina, odrasli in ostareli. – Ob delu z otroki v vrtcu in pri verouku spoznavamo, kako je za otroke naravnost zdravilno, ko se srečujejo z bolnimi in ostarelimi, za ostarele in bolne pa prava poživitev ob srečanju z otroki.

Letos smo začeli z gradnjo doma na Griču, kjer bo v vrtcu prostora za 75 otrok in 30 dodatnih postelj za oskrbovance. Tu bo tudi za vse nova kuhinja, večja dvorana za skupna srečanja; tu pa bodo tudi prostori za mladino, skavte, upravo in knjižnico.

Zahteven projekt je za župnijo velik izziv, zato se za pomoč obračamo tudi na Vas, **dobri ljudje, še posebej na Vas, podjetnike!** Predračun projekta velja 2,5 milijona evrov. Doslej smo zbrali 40% potrebnih sredstev in z njimi postavili stavbo pod streho. Za nadaljnjih 40% investicijske vrednosti nameravamo najeti dolgoročni bančni kredit. Manjkajočih 20% nameravamo zbrati z **raznimi donacijami in nabirkami** v župniji. Zato Vas prosim, da to povabilo k pomoči sprejmete dobrohotno.

Kar precej časa sem tuhtal, kako naj Vas seznanim s projektom večgeneracijskega doma v dolnelogaški župniji. Odločil sem se, da Vam posredujem teh nekaj informacij in Vas povabim, da na svoj način pripomorate k dograditvi doma. Če pa tega ne zmorete, naj Vas to povabilo ne obremenjuje. Morda pa boste kdaj potrebovali pomoč novega doma za katerega od svojcev ali zase, lahko boste potrkali na vrata tega doma; radi Vam bomo pomagali.

Svoj prispevek lahko nakažete na naslov: Deželna banka Slovenije, d.d., Logatec, Tovarniška 3 na številko: 19146 – 5003634645.

Če potrebujete v zvezi s tem še kako informacijo ali imate kako posebno željo, sem Vam na voljo na tel.: **051 376 694** ali v **župnijski pisarni**.

Lepo Vas pozdravljam in se Vam priporočam, da bomo lahko skupaj naredili nekaj dobrega in lepega za nas vse.

Janez Kompare,
župnik

Opozicija proti predlaganemu proračunu

Občinski svet je 11. decembra 2008 obravnaval in sprejel Odlok o proračunu občine Logatec za leto 2009 v drugi obravnavi.

Na osnovi izkušenj iz preteklih let o sprejemanju občinskega proračuna za posamezno leto so pokazale, da predlogi tako v prvi obravnavi odnoso pisni predlogi po razgrnitvi predloga odloka o proračunu ali pa celo predloženi amandmaji niso bili sprejeti v drugi obravnavi, ker je koalicija, ki podpira župana, menila, da je to, kar župan predlaga najboljša razdelitev denarja in najbolj gospodarno porabljen denar. V Slovenski demokratični stranki (SDS) smo se odločili, da počakamo na predlog druge obravnave in vidimo, v kakšni meri bo upošteval predloge pridobljene na osnovi javne razgrnitve.

SDS je vedno ob sprejemanju prostorskih odlokov zagovarjala stališče, da je treba graditi toliko, kolikor smo sposobni zagotoviti infrastrukture. Naši predlogi niso bili sprejeti. Stanje v letu 2008 je pokazalo, da smo zavzeli pravilno stališče, in sicer, da se prostor za kompleksne graditve (ne individualno) in sočasno na več mestih lahko odpira, če so zagotovljena sredstva za ustrezno infrastrukturo, ki je nujna ob velikem povečanju prebivalstva. Lani se je zgodilo to, na kar smo opozarjali – pomanjkanje prostora v vrtcih. Župan je poiskal variante začasne rešitve za Rovte in Logatec in SDS je podprla predlog župana za rešitev pomanjkanja prostora v vrtcih v Logatcu in Rovtah, čeprav so bile izpostavljene tudi druge možne rešitve, ki bi morda bile dolgoročnejsa rešitev (gradnja novega vrtca namesto preureditve na Tržaški 105). Za predlagano rešitev na Tržaški 105 je bilo treba v letu 2008 rezervirati sredstva v proračunu za leto 2009. Ker so bili prihodki v letu 2008 manjši, odhodki pa so bili realizirani, je prišlo do primankljaja prihodkov, zato je župan potreboval sredstva, ki jih v proračunu ni imel. Predlagal je najem kredita v višini 1.500.000 evrov. SDS je prisluhnila potrebam in podprla župana.

Za drugo obravnavo proračuna za leto 2009 smo počakali na predlog sprememb, ki jih bo župan upošteval na osnovi dospelih predlogov po končani razgrnitvi

proračuna. Polovica sprememb (znižanje postavk) je dospela na predlog občinske uprave – župana (rebalans še ne sprejetega proračuna!). Župan je pojasnil, da predlaga znižanje nekaterih postavk proračuna zaradi prihajajoče gospodarske krize v letu 2009 ali zaradi časovnega zamika pričetka projektov ali zato, da se končajo projekti, ki se bodo v letu 2009 dokončali.

Tako so se zmanjšali prihodki: za občinske prireditve in proslave, informacije in obveščanje občanov, nakup pisarniške opreme, varnost v cestnem prometu, občinske pomoči kmetijstvu, za izdelavo promocijskega materiala, urejanje občinskega premoženja, za stroške urbanistične službe – lokacijske informacije, sofinanciranje prireditve v kraju, tekoče vzdrževanje večnamenske športne dvorane, za izgradnjo vrtca na Tržaški 105 (gradnja le za 5 oddelkov – če se bo pokazala potreba, pa bodo sredstva zagotovili z rebalansom proračuna), za izgradnjo vodovoda Ograde, za izgradnjo kanalizacije – zahodni del Gor. Logatec.

Povečali pa so se odhodki za: oskrbo zapuščenih živali, izdelavo projektne dokumentacije kanalizacije Martinj hrib, izdelavo projekta pločnik in kolesarska steza Mandrge, za izgradnjo komunalne infrastrukture Grčarevec, izgradnjo infrastrukture Spodnji Log Hotederšica, za izdelavo projektne dokumentacije Srednji Log Hotederšica in za nakup zemljišča za športno igrišče Hotederšica.

Te spremembe na prihodkovni in odhodkovni strani proračuna so po županovih navedbah sledeče (citiram):

“V predlaganih spremembah predloga proračuna Občine Logatec za leto 2009 se povečujejo prihodki za 185.000 evrov, odhodki pa se zmanjšajo za 40.894 evrov. Ob koncu leta 2008 se **predvideva ostanek 700.000 evrov sredstev**, predlagani proračun pa izkazuje 66.606 evrov zmanjšanje sredstev na računu.” (za dodatno seznanitev so vam na voljo gradiva za seje občinskega sveta na internetu <http://www.obcina-logatec>.

com). – Med šestimi predlogi, ki jih je prejel od krajevnih skupnosti in Zdravstvenega doma, je upošteval le delno.

Moje vprašanje je bilo: Zakaj je bilo treba **najemati kredit** v višini **1.500.000 evrov**, če nam jih bo na koncu leta 2008 **ostalo predvidoma 700.000**, in zato plačevati še drage obresti? – Kredit, če bi se pokazala potreba, bi lahko najeli tudi v letu 2009. Ker pa je proračun za leto 2009 zelo ambiciozen tudi po mnenju samih svetnikov pozicije, in bi tako ustvarili presežek, ki bi ga lahko izrabili v letu 2010, ki morda ne bo tako ugodno, kot je leto 2009, se sprašujem, ali je to smotno in gospodarno, še posebej, če vemo, da se obresti za bančna posojila znižujejo, torej bi kasneje kredit dobili pod ugodnejšimi pogoji.

V zadnjem mandatu smo vedno glasovali za proračun, četudi naši predlogi niso bili sprejeti. Potem pa smo slišali od ljudi, kako “nagajamo” županu in ne sprejememo njegovega proračuna, zato tudi ne more uresničiti potreb krajanov. V vsakem primeru je proračun sprejet, tudi brez opozicije, če vsi ostali glasujejo ZA, pa čeprav opozarjamo morda ravno na tiste probleme, na katere potem župan nima pravega odgovora za krajanje. Tako kot na sestavo tudi na izvedbo proračuna opozicijski svetniki nimamo vpliva in zato tudi pred občani ne moremo biti odgovorni za izvedbo proračuna.

Ker so vsi predlogi s strani SDS in tudi NSi ter Liste za Logatec (7 svetnikov) skoraj vedno neuporabni za župana in koalicijo, smo se odločili, da Odloka o proračunu za leto 2009 v drugi obravnavi nismo podprli, ker ne vidimo razloga za zmanjševanje proračuna in neupoštevanje predlogov, ki so jih posredovali uporabniki proračuna. Razlog za zmanjšanje proračuna za letos (celo ukinitve proračunskih postavk za izvedbo projektov, ki naj bi bili prestavljeni v kasnejše obdobje) ni utemeljen, ker je sredstev dovolj.

Ladka Furlan,
vodja svetniške skupine SDS

Več prostorov v Zdravstvenem domu

Odprta vrata v prenovljeni Zdravstveni dom, kjer bo več udobnejših prostorskih možnosti

Prostorska stiska je vse bolj klicala po dodatnih in prenovljenih prostorih v Zdravstvenem domu. Tako smo bili 9. januarja priče odprtju vrat v dozidani in prenovljeni del Zdravstvenega doma.

Direktorica Zdravstvenega doma dr. med. Jasna Čuk Rupnik je najprej pozdravila množico prisotnih, med njimi še posebej župana Janeza Nagodeta, ki je v svojem nagovoru nakazal vsa prizadevanja za izvedbo dovolj zahtevne naložbe, ki jo je zvečine poplačal občinski proračun. Tako je občina storila svoje. Zdravstveni dom pa bo moral poskrbeti za opremo in kar se da najustreznejšo organizacijo dela, ki bo v prid zdravju naših občanov. Ob tej priložnosti je župan predal Zdravstvenemu domu pozornostno darilo – sliko. Nato se je direktorica zahvalila županu in vsem, ki so si kakorkoli prizadevali za izgradnjo prepotrebnih novih prostorov. Nakar sta skupaj z županom prerezala otvoritveni trak in povabila prisotne na ogled novih prostorov vse do drugega nadstropja, kamor se je moč povzpeti tudi z dvigalom.

V konferenčni dvorani je potem direktorica Jasna prek multivizije nazorno predstavila organizacijo in dejavnosti v Zdravstvenem domu.

m.š.

Dr. Čukova in župan Nagode sta prerezala otvoritveni trak

Zahvala za podporo

Vsem, ki ste v preteklem letu finančno, materialno ali kakorkoli drugače podpirali Prostovoljni gasilsko društvo Gorenji Logatec, se iskreno zahvaljujemo. Z vašo pomočjo je naše društvo pridobilo novo gasilsko vozilo GVC 16/25 in veliko prepotrebne gasilske opreme. V letu, v katerega smo vstopili, vam želimo obilo zdravja, sreče in uspeha pa da bi vas nikoli ne obiskal 'rdeči petelin'.

Naj vas ob tej priložnosti spomnimo, da nam lahko namenite tudi del dohodnine v višini 0,5% na osnovi Uredbe o namenitvi dela dohodnine za donacije Ur.l. RS, št. 30/2007 in 36/2007. Svojo odločitev posredujte na Davčno upravo, naša davčna številka: 38848988.

Za izkazane prispevke se še enkrat vsem zahvaljujemo.

PGD Gorenji Logatec

Novoletni sejem spet na Cankarjevi

Po enoletnem premoru so ponovno oživili Novoletni sejem na Cankarjevi – Na stojnicah so se med 27. in 30. decembrom predstavila logaška društva in posamezni umetniki – Vsak dan je ob 17. uri kulturni program privabljal obiskovalce – Zadnji dan sejma so prireditve za otroke privabile množico radovednih malčkov, manjkal ni niti dedek Mraz

V zadnjih dneh starega leta 2008 je bilo tudi v Logatcu živahno. Prednovoletno vzdušje je popestrilo Novoletni sejem, ki sta ga na Cankarjevi ulici organizirala Javni sklad RS za kulturne dejavnosti – območna izpostava Logatec in Društvo prijateljev otrok in mladine Logatec. Pomagali so tudi Komunalno podjetje Logatec, Krajevna skupnost Naklo, Turistično društvo Logatec in Občina Logatec. Vsak dan med 27. in 30. decembrom so si med 16. in 18. uro obiskovalci lahko ogledali stojnice s ponudbo logaških društev, si še v zadnjem hipu kupili drobna darilca ali kakšno malenkost zase in za svoje najbližje.

Društvo podeželskih žena iz Rovt je pripravilo domači kruh, potice, dišeče pecivo in druge kulinarne dobrote. Prav tako sta Društvo kmečkih in podeželskih žena Logatec ter Društvo upokojencev Logatec ponudila domači kruh iz krušne peči, slastno ocvirkovko, rogljičke in drugo pecivo, pa tudi voščilnice, blazinice za šivanke in še kakšno »domače zdravilce« se je našlo. Na stojnici Društva za zdravilne rastline Ognjič so bili na voljo čaji iz zdravilnih zelišč, tinkture in mazila z navodili za uporabo pa tudi voščilnice. Društvo prijateljev otrok in mladine je ponujalo lične keramične izdelke, male posodice, živalice iz gline, pujske za srečo, muce, kužke, ovčke za jaslice, podstavke za odlaganje kuhalnic in žlic,

Ob sejmski stojnici ...

nakit, keramične ogrlice, uhanne in priponke iz klekljanih čipk, pa pletene nogavice in copatke za dojenčke, pletene lesene košarice, domači med.... Vse so izdelale članice in simpatizerji društva v svojih delavnicah. Tudi logaški umetniki Vid Sark, Matej Pečenik, Jože Matjašec in

Tanja-Pina Škufca so ponudili svoja umetniška dela manjših formatov. Turistično društvo Logatec je predstavilo svoje publikacije in nekaj logaških spominkov. Prav tako je svoje publikacije predstavil Zavod Ad-pirum iz Logatca. Najbolj zanimiva je bila njihova zadnja izdana knjiga »Utrdbe na slovenskem«, v kateri je predstavljen tudi zgodovinski in strateški pomen utrdb na notranjskem-logaškem prostoru. Poskrbljeno je bilo tudi za hrano in pijačo.

Foto: F. Bogataj

Ob 17. uri je sejem vsak dan popestril kulturni program. Pred trgovino Darilce so v soboto za veselo vzdušje poskrbeli člani Golaž godbe, v nedeljo je nastopil Ženski pevski zbor Društva invalidov in upokojencev iz Logatca pod vodstvom Matije Logarja ob spremljavi harmonikarja Albina Slabeta. V ponedeljek sta z repertoarjem božičnih in novoletnih ljudskih pesmi nastopili pevki Dua mir z Medvedjega Brda ter Moški pevski zbor Hotedršica pod vodstvom Matije Logarja. Vsak dan se je na sejmu zvrstilo okoli 250 obiskovalcev; kljub mrazu pa se jih je največ – kakih 500 – zbralo v torek, ko je bil program namenjen otrokom. Nekaj božičnih pesmi je zapel Otroški pevski zbor sv. Nikolaja pod vodstvom Estere Grdadolnik. Malčke je še posebej navdušila predstava »Palčki daril zavijalčki«, ki so jo zaigrale članice gledališča KU-KUC. Otroci pa so bili seveda najbolj veseli dedka Mraza, ki jih je obdaril z bomboni in mandarinami.

Zora

... tudi z Golaž godbo.

Foto: F. Bogataj

Plavanje za zdravje

Plavanje je celosten šport, ki lahko skladno razvija in oblikuje telo. Plavanje je tudi športna dejavnost z najmanjšim številom stranskih učinkov, zato je primerno za vse starostne skupine: od dojenčkov do starostnikov.

Zaradi vodoravnega, ležečega položaja v vodi in zaradi zakonitosti, ki delujejo na telo (navidezne breztežnosti človeškega telesa v vodi), celoten skelet ni pod vplivom velikih obremenitev. Zato je plavanje primerno tudi za starejše in težje ljudi, paraplegike, spastike, ljudi s prirojenim izpahom kolkov. Uporablja mo ga lahko kot korektivno sredstvo pri delih v različnih prisilnih položajih, ki jih zahteva sodobna mehanizacija, kot tudi za korekcijo nepravilnih telesnih drž.

Ob primerni obremenitvi je plavanje koristno tudi za rehabilitacijo po poškodbah in boleznih (srčni infarkt, izpah kolkov, različne okvare hrbtenice). Plavanje je primerno sredstvo tudi za preprečevanje številnih negativnih učinkov zaradi pomanjkanja telesne dejavnosti kot posledice sodobnega načina življenja pri vseh starostih. Pri vodoravnem položaju telesa je hidrostatični pritisk na srce in žilni sistem enakomernjši in manjši kot pri vzravnem položaju. Pritisk vode na površino telesa pripomore k boljšemu delovanju perifernega krvnega obtoka. Pretočnost krvi je zaradi vodoravnega položaja na vodi olajšana. Skeletne mišice statično niso obremenjene, delo je ritmično, zato se ob globokem dihanju povečuje venski priliv krvi v srce. Srce porabi tako manj energije za potiskanje krvi v obtok.

Povečan delež vlažnosti nad vodo olajša dihanje astmatikom in bolnikom z bronhitisom, hkrati pa pomeni plavanje s pravilnim ritmičnim izdihovanjem proti povečanemu uporju vode izvrstno dihalno vajo za dihalno mišičevje. Pri plavanju zaradi sorazmerno počasnih gibov v primerjavi z gibanjem na suhem praktično ne prihaja do poškodb. Hkrati plavanje omogoča veliko število gibov, ki jih sicer ne moremo izvajati med gibanjem na suhem. Plavanje z nizko in zmerno intenzivnostjo zmanjšuje strah in tesnobo ter izboljšuje razpoloženje, samopodobo in ugodno vpliva na spanje. Samopodoba se pod vplivom plavanja izboljšuje tudi pri hendikepiranih osebah. Spoznanja kažejo, da redno plavanje lahko povzroča enake učinke kot različne oblike psihoterapije.

Tudi s socialnega vidika predstavlja plavanje obliko druženja v prijetnem in sproščenem okolju. Pomembno je tudi kot sorazmerno poceni dejavnost, saj za ukvarjanje potrebujemo le kopalke, priporočljiva pa so tudi plavalna očala.

In kje plavati? Prebivalci Logatca in okolice imamo veliko srečo, da je v Gostinsko rekreacijskem centru Zapolje tudi bazen. Glede na dimenzije in globino je idealen za učenje plavanja, rehabilitacijo, vodno aerobiko in tudi rekreacijsko plavanje. V GRC smo ustanovili »Plavalno šolo Ščuka«. Tako se je možno pri nas naučiti plavanja ali pa znanje plavanja izpopolniti.

Ker je vzdrževanje bazena zahtevno in drago, si lahko le želimo, da bo logaški bazen obratoval še veliko let, kar pa bo brez pomoči lokalne skupnosti in države težko zmožljiva naloga.

Matjaž Martinšek

Bazen vabi

GRC ZAPOLJE
Za vsakogar nekaj

Gostinsko Rekreacijski Center
Logatec

- PLAVALNI TEČAJIV
- VODNA AEROBIKA
- PLESNE VAJE
- TEČAJ SALSE
- AEROBIKA
- PILATES
- PROGRAMI HUJŠANJA
- SVETOVANJE V FITNESU

www.grc-zapolje.si
7591-170

Z občudujočimi čestitkami

Navdušujoč, prazničen in slavnosten Božično novoletni koncert

Pod zanesljivim vodstvom dobitnika letošnje študentske Prešernove nagrade Marjana Grdadolnika je 20. decembra izzvenel Božično novoletni koncert logaškega pihalnega orkestra z gostoma baritonistom Markom Kobalom in otroškim zborom sv. Nikolaja. Koncert je bil posvečen pred letom dni premisljenemu dolgoletnemu basistu orkestra Jožetu Mačku. Koncertu je navdušeno sledilo precej več poslušalcev kot pred letom dni in tudi več, kot jih je bilo na slavnostnem koncertu ob 95-letnici orkestra.

Koncert je bil, preprosto rečeno, navdušujoč. Prazničen in slavnosten. Zrel koncertni dosežek dirigenta in ansambla. Orkester je imel še večji volumen kot na nekaj zadnjih koncertih, tudi številčno se je okrepil, saj šteje 75 članov. Skorajda dve polni uri zdržema so igrali godbeniki v polni zasedbi! Povezovalka programa Marinka Dodič je s pravim občutkom odmerila napovedim le toliko časa, kolikor je bilo res nujno potrebno. Vse drugo je z odliko opravil orkester. Koncert je bil slogovno precej raznolik. Od začetne koncertne

koračnice prek Bachove Jesu bleibet meine Freude (Jezus, bodi moja radost) in sodobnejše Praise Jerusalem do arije Germonta iz La Traviate in Simfonije številka 0, ki je bila zagotovo vrhunec koncertnega večera. In nato Exodus, spet s solistom Markom Kobalom, prek »razgrajške« Kenije z 12 tolkalci – razširjeno tolkalsko sekcijo orkestra –, Ipavčeve Slovenec sem z Markom Kobalom do skladbe Gremo v kino, spleta slovenske filmske glasbe, kjer je nastopil tudi otroški zbor, ki ga vodi Estera Grdadolnik in Happy marching Band (»Veseli pihalni orkester«). Sledili so trije dodatki: Festa tromba (Praznične troben-te), ki so jo godbeniki zaigrali v čast svojemu aktivnemu članu, 70-letnemu Tonetu Mačku, Straussova Na lepi modri Donavi, ob kateri so zaplesale deklice iz otroškega zbora, ter koračnica Radetsky.

Naj omeni še nekaj obrobni, a ne nepomembnih reči. Orkester je pripravil lep in bogat koncertni list, s povzetkom in opisom vseh skladb, predstavitev dirigenta in gostov. Predstavil je osem novih članov in se

primerno zahvalil sponzorjem, obenem pa povabil med podporne članke vse, ki poznajo denarno stisko orkestra in ki želijo podpreti delo tega izjemno kakovostnega glasbenega ansambla.

Naj še enkrat izrazim dirigentu Marjanu Grdadolniku in orkestru občudovanje in čestitke za koncert. In pristavim tiho željo, da bi orkester še naprej vztrajal na poti umetniškega zorenja. Malo je orkestrov – če je sploh še kakšen – v katerem hkrati sodelujeta dva študentska Prešernova nagrajenca. In če bi koncert lahko združili s predlanskim, bi ponosno navedli tri: ob dirigentu Grdadolniku in klarinetistu Vidu Pupisu še hornista Andreja Žusta. In vsi trije so izšli iz domače, logaške glasbene šole. O tem pa ob ustanavljanju šole pred dobrimi petintridesetimi leti še sanjati nismo mogli.

Dirigent Marjan Grdadolnik

Janez Gostiša

Stoletje Knjižnice Logatec III.

Od Sveta knjižnice do novih prostorov

Leta 1972 je začel delovati Svet knjižnice. Njegovi prvi člani so bili Pavle Jerina, Marcel Štefančič, Anica Skubic, Tilka Jerič, Franc Gabrovšek in Jože Ravbar; od knjižničarjev pa Marija Željko, Janez Kavčič, Metka Rupnik in Franc Korenč. Prvi predsednik je bil Pavle Jerina, dolgoletni in redni obiskovalec naše knjižnice. Tega leta je bil sprejet tudi prvi statut knjižnice. Od 1971. do 1976. je bila knjižnica odprta 6 ur tedensko. Leta 1976, ko je Knjižnica zmogla 6.535 knjig, 732 bralcev, obiskov 5.693 in izposoj pa 11.583, se je svet knjižnice preimenoval v Zbor delegatov Matične knjižnice Logatec. Leta 1981 je bila knjižnica priključena k občinski kulturni skupnosti v okviru Samoupravnega interesne skupnosti (SIS). Leta 1982 je bila knjižnica odprta 20 ur tedensko, 1985. pa že 45 ur. Leta 1983 so se ob četrtek začele ure pravljic za najmlajše (letos je že 26. leto!). Takrat je knjižnica imela 9.938 knjig in 1.264 vpisanih bralcev. L. 1985 dobi knjižnica telefon, računski stroj ter radio.

Leta 1985 sta KLI in Valkarton nakazala namenski denar za nakup knjig, zato so upokojenci in delavci teh dveh tovarn ter njihovi družinski člani imeli brezplačno izposoj knjig. Leta 1987 se je Knjižnica z odmevno slovesnostjo preselila v nove prostore, prizidane narodnemu domu. Leta 1995 smo začeli z računalniško obdelavo gradiva, naslednje leto pa smo se vključili v sistem COBISS. Od 1997. deluje v Knjižnici tudi računalniška izposoja ter internet. Leta 2005 se je knjižnica prenovila in pridobila nove uporabne prostore, žal, sicer tudi na račun »modre« dvorane. Da-

nes je Knjižnica moderna in poleg knjig (več kot 60.000 vključno s podružnicami) ponuja tudi različno neknjižno gradivo; je postala tudi informacijska točka. Leta 2007 jih je knjižnico obiskalo 57.182, izposojenih pa je bilo 150.000 enot, zaloga knjig je štela 66.002 enoti; imeli pa smo tudi 172 naslovov periodičnih publikacij (časopisov in revij). Danes je vpisanih že skoraj 4.800 bralcev. Zaradi priporočil UNESCO bralci do 18. leta starosti ne plačujejo članarine! Že nekaj let je knjižnica odprta tedensko 49 ur, tudi ob sobotah.

Po letu 2004 so se poleg osrednje Knjižnice obnovile še vse podružnične knjižnice (Rovte, Hotedršica, Vrh Sv. Treh Kraljev). Tudi v podružnicah je vse gradivo računalniško obdelano, izposoja je avtomatizirana. V Rovtah in Hotedršici je odprta knjižnica dvakrat tedensko, na Vrhu enkrat. Trenutno nas je v Knjižnici Logatec zaposlenih 7 za polni delovni čas in ena delavka za polovični čas. S tem kadrom pokrivamo »centralo« ter podružnice. Do nedavna so po podružnicah delali vaški ljubitelji. Brez teh ljudi bi tudi podružnic ne bilo. V Rovtah je knjižno kulturo dolga leta vodil Janez Kavčič, v Hotedršici pa Ivan Albreht in kasneje Metka Rupnik. V Logatcu pa se bomo še dolgo spominjali prizadevne Ane Tollazzi in vestne knjižničarke Marije Željko, ki je kljub težkim pogojem uspela razvijati logaško knjižnico ter njene podružnice.

Gvido Komar

KNJIŽNICA LOGATEC

Tržaška cesta 44, 1370 Logatec,
tel. 01 7541-722 / fax 01 7543-137,
www.log.sik.si, knjiznica.logatec@log.sik.si
ponedeljek, sredo, petek: 9.00 – 19.00
torek, četrtek: 12.00 – 19.00
sobota: 8.00 – 13.00

URNIK KNJIŽNIC

KRAJEVNA KNJIŽNICA ROVTE

torek: 15.00 – 19.00 / četrtek: 12.30 – 19.00

KRAJEVNA KNJIŽNICA HOTEĐRŠICA

sreda: 16.00 – 19.00 / petek: 16.00 – 19.00

KNJIŽNICA VRH SVETIH TREH KRALJEV

torek: 12.30 – 14.30 / petek: 17.00 – 19.00

Zgodbe razpodajoče dediščine

Veljko Toman je razstavljal v Stekleni dvorani ob 40-letnici svoje prve razstave v Logatcu

Skoraj štiri desetletja so pretekla, kar se je Logatčanom kot slikar prvič predstavil Veljko Toman na skupinski razstavi. Sredi decembra letos je s svojimi platni znova prišel

med nas, tokrat samostojno, s ciklom Naša dediščina – šestnajst podob v gvašu in Hiša mojega deda – troje podob v akrilu. Opus je nastajal v letih 2001 in 2002 v Abitan-tih, vse bolj zapuščeni vasi v Slovenski Istri. Obsega hiše, kakor jih je zaznal umetnik, jim vlil dušo in jih odel v barve, v kakršnih jih je začutil.

Umetnostna zgodovinarica Anamarija Stibilj Šajn je ob odprtju razstave s tolikim žarom, z izbrano, zlahtno besedo predstavila avtorjevo izpoved v razstavljenih delih, da so podobe hiš stopale s platen in nam same začele pripovedovati svoje zgodbe. Zgodbe svojega življenja nekoč

žive vasi, ki jo zapušča življenje in prerašča zelenje. S človeškimi obrazi so spregovorile, te podobe tvarnega sveta, presnovljene v umetnikovi duši in srcu, izpovedane v zlahtni slikarski govorici.

Kar precej ljudi se je zbralo na otvoritveni slovesnosti: Med njimi dokaj logaških ustvarjalcev, združenih v Društvu likovnikov Logatec, ki je s to prireditvijo zaokrožilo svojo bogato letošnjo bero dogodkov. Slovesnost je uvedel društveni predsednik Franc Godina, glasbene vložke je skkal Jure Nagode, ob koncu pa je zbrane nagovoril še slikar sam.

Razstava je bila odprta teden dni, do božiča. Podobno, kot za druge ogleda vredne dogodke, tudi za to razstavo velja, da bi lahko bila v veselje še širšemu krogu ljudi. Pa si ga, žal, ljudje ne vzamemo, in pod vplivom rumenega tiska in raznih črnih kronik raje ostajamo v sivem, pustem vsakdanu slabega in pretečega, brez svetlobe lepega in prijaznega, kar nam izpovedujejo ljudje globokega intelekta in ustvarjalnih neskončnosti, kakršen je slikar Veljko Toman.

Jan Turk

Veljko Toman pred otvoritvijo razstave

Prepevanja za prijazen spomin

Na reviji obrtniških zborov v Mariboru je prepevalo deset zborov

Vsem zapletom navkljub se je letošnja revija obrtniških zborov v Mariboru, čez celo leto ovita v tančico organizacijskih skrivnostnosti, le odvila. Bilo je 13. decembra v Osnovni šoli Tabor I. Zapelo je vseh deset zborov iz Dravograda, Selnice ob Dravi, Maribora, Lenarta, Slovenske Bistrice, Šmarij pri Jelšah, Zagorja, Radomelj, Kranja in z Notranjske.

Zbori se zvečine starajo, zborovodje pa so vse mlajši; samo še četverica med njimi vztraja več kot štiri leta. Program-ska svežina? Nekako pri polovici zborov. Občuten kakovostni napredek od lani? Dva, trije. Navdušujoč nastop? Eden, dva. Občinstvo? Izjemno, izbrano in prebrano, da bi bolj skoraj ne moglo biti.

Revija je bila pevcem prijetna in lepo izpeljana. Navdušujoče zgovorna povezovalka programa, pevska radost ob ponovnem srečanju, mnogi, premnogi stiski rok z znanci že iz prejšnji časov, prijaznost gostiteljskega zbora, vse je pustilo v udeležencih zares prijazen spomin. Do prihodnjega srečanja, ki je napovedano za prvo junijsko soboto v Lenartu.

»Notranjska« se je revije udeležila tudi s podporo Občine Logatec, ki je zboru namenila svoj denarni prispevek tudi za gostovanje zbora na Kostanjah in za veselo nedeljsko popoldne v Rovitah, ki ga je zbor pripravil konec novembra.

Z revijo se je sklenilo pevsko leto »Notranjske«, prvo po njeni lanski dvajsetletnici.

J. Gostiša

Pevsko prijazen večer

Na sv. Štefana dan je KUD Adoramus v cerkvi sv. Nikolaja pripravil svoj tradicionalni božični koncert. Letos so se predstavile vse društvene vokalne sekcije razen ženskega seksteta.

Najprej je pod vodstvom Estere Grdadolnik nastopil otroški zbor, pod vodstvom Katarine Kurtjak mu je sledil mladinski. Oba zbora sta pela bolj prepričljivo kot pred letom dni. Rasteta. Kot gost je nastopil trio Irenema: flavta – Irena Rovtar, violina – Neža Piry in kitara – Mario Kurtjak. Koncertni program je sklenil, kakor ga je tudi začel, mešani zbor pod vodstvom Marjana Grdadolnika. Izvedel je program, ki ga je pod nazivom Ni je rože predstavil pred mesecem dni na Sozvočenjih. Zbor se je nedavno tudi odlično uvrstil na mednarodnem tekmovanju v Bratislavi in prejel zlato odličje.

Janez Čuk, predsednik Adoramusa, je z izbrano in tekočo besedo povzel društvena prizadevanja zadnjega časa in se zahvalil vsem, ki tako ali drugače pripomorejo k zborovemu delu in napredku. Koncert so sklenili vsi nastopajoči pevci z Gruberjevo Sveto nočjo. Bil je lep in pevsko prijazen večer, nastop mešanega zbora in tria tudi mojstrsko prevzemajoč.

Jan Turk

Adoramus s tekmovanja v Bratislavi

Na pragu stoletja

»Ko pesem slišiš, je tako, kot če sonce pogleda skoz meglo in te poljubi« – Pevsko društvo Logatec načenja svojih svojih 98 let

Pisalo se je leto 1911, ko je začel prepevati Moški pevski zbor; dve leti kasneje se je pridružila še godba. Zbor je kljuboval obema vojnama in še marsikateri drugi nevšečnosti. Od tridesetih let prejšnjega stoletja vse do nenadne smrti leta 1972 je zbor vodil Alojz Velkavrh. Naslednjih deset let ga je nasledil Janez Gostiša, tega pa prav tako za deset let Primož Sark. Po nenadni smrti predsednika zbora Vinka Fortuna 1991 je zbor deloval še dve leti; ta čas

mu je predsedoval Vinko Mihevc. Nekateri pevci smo se potem priključili Mešanemu pevskeemu zboru Društva mladih glasbenikov, ki ga je vodil Zdravko Novak. Kasneje je vodenje zbora prevzel Lovro Grom, sicer tudi vodja in pevec Logaškega okteta ter pevec logaškega Vokalnega kvarteta. Vsekakor pa je Lovro primeren za Februarsko ali eno od občinskih priznanj.

Ker je zbor želel naslediti tradicijo moškega zbora, se je preimenoval v

Pevsko društvo Logatec; pod tem imenom deluje še danes. Leta 1994. le zbor preživel krizo, ko se je močno zmanjšalo število pevcev, zato se je tega leta združil z zborom Ivana Cankarja z Vrhnike in nato združeno prvič zadel 9. decembra 1994 na srečanju pevcev vrhniške občine. Odtlej zbor vadi dvakrat tedensko – izmenično na Vrhniki in v Logatcu. Uspešno smo usklajevali način prijavljanja skupnih projektov in sofinanciranja obeh občin. Namreč občinski proračuni so še vedno pretežni sofinancerji kulturnih, tako tudi pevske dejavnosti.

Repertoar zbora, ki obsega priredbe narodnih pesmi, umetne pesmi posvetnih in sakralnih vsebin različnih narodov in v različnih jezikih, so pevci prepevali po Sloveniji in tujini (na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini, v Srbiji, na Slovaškem in v Švici). Zvrstilo se je 34 revij, 22 nastopov po različnih cerkvah doma in v tujini z bogoslužnimi sporedi pa tudi več priložnostnih in komemorativnih nastopov. Zbor je opravil četvero snemanj za arhiv Radia Ljubljane (1995, 1997 dvakrat in 2000). Leta 2000 so pevci izdali CD s koncerta ob gostovanju društva Orkester Verein v Logatcu. Gallusova priznanja pa so novembra istega leta prejeli Vanja Brenčič, Franc Kogovšek, Miha Usenik in Janez Ovsec.

Franc Kogovšek

Pevsko društvo na sarajevski Baščaršiji

Pod črto

Zeleni oblaki so ob decembrskem dnevu kulture pripravili lep in bogat literarni večer – četrti in zadnji na Logaškem v letu 2008

V lepem in skrbno pripravljenem ambientu logaške Knjižnice je nastopilo kar 10 literatov na temo Pod črto. Vsak po svoje so ustvarjalci ob koncu leta potegnili črto pod svoje pretekle dogodke in dejanja. Pod črto naj bi ostalo samo tisto, kar je vredno nesti s seboj v novo leto, da se ohrani in razvija naprej. Vse ostalo pa naj tone v pozabo. Kljub skupni temi je bil izbor literarnih zvrsti zelo pester. Pri pesnikih smo lahko uživali ob klasičnih rimah (celo pravih sonetih) in modernih svobodnejših verzih s čudovitimi umetniškimi prispodobami. Tudi aforizmov ni manjkalo. Ob že znanih nastopajočih je tokrat prvič nastopila nova članica literarnega društva Helena Frece.

Tudi tokrat je bilo lepo poskrbljeno za glasbene točke. Sopranistka Urška Nagode in kitaristka Karmen Kunc sta program popestrili z izvedbo nekaj najbolj znanih slovenskih evergreenov. Podobno kot smo lahko uživali ob umetniški besedi nastopajočih, so nam v spominu ostale tudi izredno občutene spremne besede, s katerimi sta nas od točke do točke vodili Vanda Lavrič in Anja Sedej.

Naj še omenim, da je literarni večer prišlo poslušat zelo veliko ljubiteljev ubrane besede, med katerimi je kar precej stalnih obiskovalcev nastopov Zelenih oblakov. Ob koncu so se nastopajoči pomešali med poslušalce in malce pokramljali z njimi. Bili so si edini, da so skupaj doživeli spet lep ubredni večer.

Marija Kaučič-Lili

Literarna zamaknjenost mladega Tima

Še naprej med najboljšimi v Sloveniji

1. SNTL za članice in 3. SNTL za člane

V sredo, 3. decembra, je v športni dvorani v Logatcu potekala tekma 7. kroga 1. SNTL za članice med ekipama NTK Logatec in NTK Iskra Avtoelektrika. Kljub dokaj dobri igri naše igralkke tokrat niso imele veliko možnosti proti branilkam naslova iz Vrtojbe, ki so zmagale s 5 : 0.

V soboto, 6. decembra, so dekleta odigrala že 8. krog letošnjega prvenstva in nas ponovno razveselila z novo zmago. Tokrat so dekleta v Kranju zaigrala proti ekipi NTK Merkur in Kranjčanke ugnale s 5 : 4.

Fantje so v soboto, 6. decembra, dopoldne gostovali v Kočevju pri ekipi NTK Melamin II, kjer niso bili kos domačinom in so izgubili z 2 : 5. Popoldne so se v Ljubljani pomerili še z ekipo NTD Kajuh-Slovan in slavili s 5 : 3, s čimer so se povzpeli na 5. mesto lestvice.

1. Turnir Top-8 za kadetinke in kadete

Teden za mladinci so se 7. decembra v Preserju na svojem prvem turnirju Top-8 v letošnji sezoni zbrali še kadeti in kadetinke. Tudi tokrat je NTK Logatec zastopalo 7 kadetinj in kadetov, ki so znova dosegli lepe uvrstitve.

Kadetinke

1. kakovostna skupina: 3. mesto: Katja Gutnik, 4. mesto: Nina Zupančič;

2. kakovostna skupina: 1. mesto: Tjaša Mihevc.

Kadeti

1. kakovostna skupina: 6. mesto: Nejc Gutnik, 7. mesto: Anže Vrabl;

2. kakovostna skupina: 2. mesto: Tom Šfiligoj, 7. mesto: Deni Kožul.

S tremi pokali iz 3. OT Alpe Adria

Na 3. odprtem turnirju pokala Alpe Adria, na katerem je 21. decembra v Trzinu nastopilo preko 120 igralcev iz Slovenije, Hrvaške in Italije, so tekmovali tudi Julija Kelečević, Tjaša Mihevc, Sanja Smiljanič, Deni Kožul, Blaž Hodnik, Jan Eržen, Tim Šfiligoj, Toni Kožul in Miha Žigon.

1. mesto: Tjaša Mihevc, dekleta U-12, Sanja Smiljanič, dekleta U-19

2. mesto: Deni Kožul, fantje U-12

5. mesto: Tim Šfiligoj, fantje U-19

Zaključek jesenskih ligaških tekmovanj

1. SNTL, ženske – V jesenskem delu prvenstva so naša dekleta s petimi zmagami in štirimi porazi potrdila, da se lahko kosajo z vsemi najboljšimi slovenskimi ekipami. Po devetih krogih trdno držijo 5. mesto na lestvici, ki pa je ob dejstvu, da so vse še mladinke oziroma kadetinke, še toliko več vredno.

3. SNTL, moški – Jesenski del je naši ekipi prinesel 4 zmage in 5 porazov, kar pomeni, da so na sredini lestvice, kar je za prvo sezono dokaj vzpodbudno. Seveda, pa se da s trdim delom in pravim pristopom seči še više, kar bo tudi cilj fantov v spomladanskem delu prvenstva. Za obe ekipi se spomladanska tekmovanja pričnejo 24. januarja.

Ponovno zelo uspešni – Julija do svoje prve zmage!

PPK Rakek je 14. decembra v športni dvorani v Cerknici priredil 3. letošnji OT MRNTZ Ljubljana, na katerem so naši igralci dosegli odlične rezultate: 5 zmag, 4 druga mesta in 4 tretja mesta.

1. mesto: Pija Mihevc, učenke 1. - 3. razred, Julija Kelečević, učenke 4. - 5. razred, Tom Šfiligoj, učenci 6. - 7. razred, Katja Gutnik, učenke 8. - 9. razred, Nejc Gutnik, učenci 8. - 9. razred;

2. mesto: Gašper Černigoj, učenci 1. - 3. razred, Tjaša Mihevc, učenke 6. - 7. razred, Nina Zupančič, učenke 8. - 9. razred, Sanja Smiljanič, dijakinje;

3. mesto: Maja Rok, učenke 1. - 3. razred, Nina Rok, učenke 1. - 3. razred, Deni Kožul, učenci 6. - 7. razred, Anže Vrabl, učenci 8. - 9. razred

Več lahko izveste na spletnih straneh NTK Logatec: <http://www.klub-ntk-logatec.si>.

Mateja Šfiligoj

Zimski pohod na Javornik

Logaški planinci smo se 21. decembra z vodnikom Janezom Rudolfom odpravili na tradicionalni spominski pohod na Javornik

Odpeljali smo se do Črnega vrha nad Idrijo, od tam pa smo krenili na 2 uri hoda oddaljeni Javornik. Del poti je vodil po cesti, posuti z listjem. Preko Šajnske ravni smo prišli po gozdni poti do smerne table, ki nas je usmerila strmo v breg proti planinski koči. Sonce je prijetno grelo in sijalo na modro nebo, z drevja pa sta se usipala žled in sneg. Pred kočo so se pohodniki gredli na toplem soncu in se pogovarjali z znanci, zato v koči ni bilo gneče. Tu smo se preoblekli, malicali in dobili žig spominskega pohoda ter si ogledali lepo preurejeno Pirnatovo kočo, ki stoji na sedlu med Javornikom in Dednim vrhom (1217 m). Stara koča je stala niže, nasproti kmetije Medved, kjer zdaj stoji vikend. Pri Medvedu je bila spravljen prva vpisna knjiga pri nas, ki sta jo leta 1876 prinesla sem pionirja

slovenskega planinstva Kadilnik in Globočnik. V bližini je 23. decembra 1943 v boju z Nemci padlo 47 partizanov 3. bataljona Gradnikove brigade, katerim je posvečena plošča na planinski koči.

Ob Dednem vrhu je zgornja postaja dvosedežnice smučišča Javornik. Ob enajstih je bila pri spomeniku blizu kočje spominska proslava. Potem smo odšli proti Hrušici in se še prej ustavili ob Dednem vrhu pri brunarici, kjer je zgornja postaja dvosedežnice na Javorniku. Po kraj-

šem postanku smo v občudovanju zimske zasnežene narave prišli okrog dveh do Stare pošte na Hrušici, kjer smo počakali na avtobus, ki nas je odpeljal v Logatec.

Marinka Petkovšek

Pri sedežnici na Javorniku. Foto: M. Petkovšek

Čolnarjenje po Planinskem »jezeru«

O zajetnih poplavah in o ribištvu na Planinskem polju

Na Planinskem polju je bilo zadnja leta vse manj poplav, vsaj takih ne, kot so letošnje. Povsem drugače je bilo v preteklosti. Pred drugo svetovno vojno so nas poplave spremljale skoraj vsako leto. Dogajalo se je, da je polje poplavljal že jeseni, ko so bile poljščine še na njivah; povodnji so največkrat ostale kar do pomladi.

Leta 1941, ko so Italijani okupirali naše kraje, so organizirali »javna dela« pri čiščenju ponikalnih jam in z njimi zaposlili moške, da ne bi razmišljali o kakršnem koli uporabi proti okupacijskim silam. Zgodilo pa se je prav to: pri izvajanju teh del smo se začeli povezovati in organizirati v krog OF. Na ta dela so poleg Lažanov in Jakovčanov prihajali tudi vaščani iz sosednjih vasi: iz Planine, Grčarevca, Ivanjega sela, Unca, in z Rakeka. Po teh delih so se razmere ob poplavljanjih nekoliko izboljšale.

Ostali pa so nepozabni spomini na čase velikih poplav na Planinskem polju, še zlasti na čas, ko smo hodili v osnovno šolo v Planino ali ko smo pokojne pospremljali na planinsko pokopališče. Laze so imele za povezavo s Planino tri čolne, največji je bil »soseski«, nekoliko manjša sta bila Simšičev (Martincov) in Lekanov. Najbolj pa smo se veselili, ko je začela voda usihati in se umikati v svojo strugo. Lažani in Jakovčani smo najbolj budno spremljali umikajočo se vodo v Baben dolu, kot mi pravimo temu delu Planinskega polja.

Če je povodenj trajala nekoliko dlje v pomlad, se je v to okolje naselilo precejšnje število rib iz glavne struge. Po Baben dolu je bilo kar precej manjših in večjih kotanj, kjer so se po umiku vode zadrževale ribe. Take kotanje smo obkolili z vrečami v rokah in nestrno čakali, kdaj se bo voda toliko umaknila, da se lahko poženemo vanjo. Mladina je bila pri tem še posebej nestrpna, in

če smo že poskusili, nam starejši tega niso dovolili, dokler niso oni dali znak, in takrat smo se lahko pognali v vodo. Največ in največje ribe smo ulovili v zadnjem in največjem koritu – v Bednu. Iz tega predela se je voda umaknila kak dan kasneje, zato smo se tu zbrali prav vsi mladi in stari, ki smo hoteli uloviti čim več rib. Včasih smo jih nalovili toliko, da jih je bilo dovolj za dom in za sosede, pa še druge; kako kilo sem jih lahko odnesel prodat v Logatec. Nekateri so bili še posebno dobri »ribiči«; prevelik ulov rib so naložili v sode z vodo ter jih potem postopoma uporabljali ali celo prodajali.

Po vsem tem, kar smo mi takrat nalovili, sklepam, da je bila Unica verjetno bogatejša z ribami, kot je danes. No, pa prepustimo mladim ribičem, da ugotovijo, kako je s to rečjo.

Jože Simšič

Pogreb iz Laz prek Planinskega »jezera«

Med športniki-invalidi

Na podelitvi priznanj sodelovali tudi otroci pevskega zbora šole Tabor

V GRC Zapolje so 9. decembra športniki invalidi in njihovi trenerji obiskovalcem predstavili številne zanimive športne panoge, v katerih uspešno tekmujejo. Celodnevna prireditev, ki jo je pripravila Zveza za šport invalidov

Slovenije – Paraolimpijski komite, se je zaključila s slovesno podelitvijo priznanj najboljšim športnikom invalidom za leto 2008.

Predstavitve športnih panog, v katerih tekmujejo športniki invalidi, smo se udeležili z učenci izbirnega predmeta Šport za zdravje. Želeli smo поблиže spoznati športe in športnike invalide, ki so zastopali našo državo na paraolimpijskih igrah v Pekingu, in spoznati, kako se šport inva-

lidov razlikuje od športa, s katerim se ukvarjajo zdravi ljudje.

Srečanje s športniki je bilo zanimivo. Z njimi smo se pomerili v košarki na vozičkih, sedeči odbojki, streljanju z zračno puško, atletiki, golbalu, showdowu, namiznem tenisu, šahu, predstavili so nam tudi monoski. Veliko novega smo doživeli, predvsem pa smo se prepričali, da tudi zelo hude telesne okvare in poškodbe ljudem omogočajo, da s pomočjo športa živijo zdravo, aktivno in srečno življenje.

Pozno popoldne pa je bila slavnostna prireditev s podelitvijo priznanj in razglasitvijo športnikov invalidov za leto 2008. Na prireditvi je bilo veliko pomembnih osebnosti iz športnega in političnega sveta. Povezoval jo je raper Trkaj. Na prireditvi pa je pod vodstvom Zdravka Novaka zapel otroški pevski zbor šole Tabor in navdušil športnike in goste s sproščenim nastopom in muzikalnostjo, s katero so pevci izvedli program skladbic domačih in tujih avtorjev.

b&b

Na obisku pri paraplegikih

ZAHVALA

*Spomin je kot pesem, ki v srcih odzvanja.
Spomin je kot cvet, ki nenehno poganja.
Spomin je svetloba, ki dušo obliva.
Spomin je ljubezen, ki v srcu prebiva.*

**Marjeta-Metka Maček
roj. Novak**

5.7.1928–24.12.2008

Čeprav naše mame Metke ni več med nami, v naših srcih živi naprej.

Ob bolečem slovesu bi se radi iskreno zahvalili sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem vsem neimenovanim. Hvala za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče ter za spremstvo na njeni zadnji poti od doma. Posebno smo hvaležni patronažni sestri Urški, ZD Logatec, gospodu kaplanu Andreju za mesečne obiske na domu in za lepo opravljen mašni in pogrebni obred, pogrebnemu zavodu Menart, pevcem iz Ljubljane in Komunalnemu podjetju Logatec ter vsem, ki ste vsak na svoj način izkazali spoštovanje naši dragi mami Metki.

Hvala vsem.

Vsi njeni

ZAHVALA

*Pomlad bo na tvoj vrt prišla
in vprašala, kje si ti;
sedla bo na rosna tla
in zajokala, ker te ni.*

Marjan Jernejčič

Ob slovesu našega dragega moža, očeta in dedija Marjana Jernejčiča se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje in darovane sveče.

Zahvaljujemo se tudi osebju Doma starejših občanov v Logatcu za vso skrb in nego v času njegove bolezni. Hvala Komunalnemu podjetju ter Cvetličarni Menart.

Še posebej se zahvaljujemo njegovemu dobremu prijatelju g. Janezu Mezetu za poslovilne besede ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi domači

Napovednik prireditev

– *Petek, 23. januar, ob 18. uri v dvorani Glasbene šole Logatec*

40 LET LOGAŠKIH NOVIC – Spominska slovesnost v počastitev jubileja Logaških novic; srečanje z vsemi dosedanjimi uredniki, dopisniki, lektorji, oblikovalci in fotografi Logaških novic; poseben gost večera radijski novinar **Gojko Bervar**. Tedaj bo na ogled tudi razstava, ki bo na ogled še do 30. januarja v Knjižnici Logatec.

Org. in info: Uredništvo 01 / 7590-600 ali 041 915 705 ali logaske@logatec.si ali marcel.stefancic@kabelnet.net

– *Sobota, 24. januar, ob 18. uri, Steklена dvorana*

UTRDBE NA SLOVENSKEM – Otvoritev razstave

Org in info: Ad Pirum, zavod za intelektualne dejavnosti, www.adpirum.si

V programu lahko pride do spremembe. Novosti bodo sproti objavljene na spletnih straneh Občine Logatec www.obcina-logatec.com prosimo za razumevanje. Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, renata.gutnik@logatec.si / tel.: 01 7590 633.

V novo leto kar na prostem

Trenutek, ko se staro leto poslovijo in nastopi novo, ljudje proslavimo vsako leto. Nekateri v mondenih središčih, v hotelih prve kategorije (teh je vedno manj), drugi pa smo najraje doma ali pa – v sedanjem času – na vedno bolj popularnem silvestrovanju na prostem. Tako že nekaj let v Rovtahn množica ljudi pričaka novo leto pred trgovino. Tudi letos je bilo tako.

Zbralo se je kar precejšnje število domačinov. Zaplesali so lahko ob zvokih ansambla Notranjci, ki je prisotne kljub strupenemu mrazu dodobra ogrel. Manjkalo ni niti prekrasen ognjemet.

Pogreli smo se lahko s toplim čajem ali s kuhanim vinom. Sledila so voščila z dobrimi željami za novo, komaj rojeno leto.

S prijetnimi občutki smo odšli v objem domačega ognjišča. Lepo je praznovati v krogu tistih, ki jih srečuješ vsak dan. Pohvalno pa je tudi to, da ni bilo zloglasnega pokanja petard in niti pijančevanja, kot se ob takih priložnostih rado dogaja. Mar ni to dovolj dobra popotnica v novo leto?

Metka Bogataj

Miklavževo z Dobrinčkom

V Hotedršici se za otroke že celo vrsto let pripravlja Miklavževanje. Že lani je izpeljavo projekta prevzelo pod svoje okrilje Kulturno turistično društvo Hotedršica, ki je 5. decembra ponovno izpeljalo miklavževanje.

Vodja Miklavževe prireditve, Francka Čuk, je zrežirala igrico Dobrinček 2. del. Otroci in mladina so pridno vadili že od oktobra dalje, tako da so se v svojih vlogah odlično znašli.

Domen Moroz je v vlogi sv. Petra delil otrokom modre nauke, pridne anjele so na oder priklicali Andraž Kranjc, Jan Pivk, Mojca Lukan, Klara Štampihar in Vanesa Brus; po parkeljsko pa sta bila razposajena Simon in Luka Nagode. V igrici sta prepevala mladinski in otroški cerkveni pevski zbor. Scenske rešitve so

zahtevale nemalo dela, saj se je v Stari šoli gledališka predstava odvijala tokrat prvič.

Ko so začeli množično prihajati obiskovalci, so se nastopajoči zbal, da bo večnamenska dvorana z devetdesetimi stoli premajhna. Številni, potrpljenja vajeni vaščani, so kar stoje spremljali predstavo. Zadovoljstvo, predvsem pri otrocih, je bilo še večje, ko je ob koncu prišel na obisk sv. Miklavž s svojim spremstvom.

Darja Merlak

Miklavž v Hotedršici

Miklavževanje s pesmijo in z rebalansom

Upravni in nadzorni odbor Društva upokojencev sta zasedala 4. decembra 2008 v Varejah, kjer je imel pevske vaje društveni zbor upokojencev in invalidov

Popoldne smo se odpeljali iz Logatca proti Vremski dolini. V Matavunu smo na obcestni kmetiji nakupili jabolk.

Najprej rebalans, nakar Miklavž.

Foto: Vida Kranjc

Po ozki in vijugasti cesti smo se kmalu pripeljali v kmečko vas Vareje. Po ozki vaški cesti smo kar peš odšli do Izletniške turistične kmetije »Benčič«. Vse je bilo pripravljeno za naš prihod. Naš predsednik Ladislav Puc nas ni pripeljal le na izlet, zato je bilo na vrsti »najprej delo – potem jelo«.

Na dolgotrajni seji upravnega in nadzornega odbora sta bila med drugim na vrsti rebalans financ za leto 2008, določitev članarine.

Med sejo je imel v gostinski sobi pevski zbor vaje pod vodstvom zborovodja Matija Logarja. Pred večerjo in po njej je igral in pel duet ter vabil na ples. Sredi vsega pa nas je obiskal pravi Miklavž s parkljem in lepim angelčkom, ki nam je delil darila glede na celoletno pridnost.

Bilo je lepo. Upam, da bomo doživeli še veliko lepih trenutkov v družbi upokojenskih prijateljev tudi prihodnje leto

Marinka Petkovšek.

S kolom zabito in smolo zalito

Domače posebnosti

Konec in začetek

Pa smo Notranjci oziroma Logatčani res s smolo zaliti, še s slamo nadevani, kot se glasi celoten rek. Tokrat bi lahko v celoti rekli »s KLI-jevimi odpadki nadevani, s KLI-jevimi moralčki zabiti in s KLI-jevsko smolo zaliti«. KLI-ja, starega KLI-ja iz 50-ih

let ni več, tabla na nadvozu nad priključkom je odstranjena..., a danes stoji že nova, za 21. stoletje. Bo zdržala? Ne bo nas še tako hitro pobralo!

Ni padla kocka

Tistih 5 »oči« ni kocka. Nekdo je imel res težko roko, da je padel betonski koš za odpadke. Dobro, da se ni zvrnil in odkotalil na cesto!

Kras

Dokument časa, dejanj in snovanje na Logaškem

Leta 1990 sem bil imenovan za urednika Logaških novic, nato še enkrat, dokler se ni imenovanje pospešeno izteklo zaradi prehoda na koncesijsko izdajateljstvo Novic v letu 1999.

Janez Gostiša – urednik od decembra 1999 do junija 1999

Teh deset let je bilo obdobje, ki zaradi izjemnih dogodkov v tem času ni ponovljivo. Začelo se je s plebiscitom za samostojno Slovenijo in končalo po drugih občinskih in tretjih županskih volitvah ter pred tretjimi parlamentarnimi volitvami. Vmes je bila osamosvojitve Slovenije z vojnimi dnevi vred. Bili so dogodki oživljanja spomina na zamolčane žrtve nasilja po drugi svetovni vojni, klicanja v spomin osebnosti, ki so že kdaj kaj pomenile tudi zunaj občinskih domotov. Bili so začetki utiranja nove gospodarske in družbene miselnosti, športnih, kulturnih in drugačnih promocijskih dosežkov. Bila so leta ihtavega gospodarskega razvojnega snovanja in utripanja občine (in v občini), pa ostrega oporekanja in razvrednotenja doseženega. Bili so poskusi vrednotenja in utemeljevanja kraja in občine kot širšega političnega središča. Bile po so tudi poti na forum in bilo je pljuvanje po časopisnem uredništvu. Bilo je pestro – to desetletje.

Če bi bilo treba še kaj posebej poudariti, bi poudaril usmerjenost časopisa k pohvali pozitivnega in prizanesljivemu opozarjanju na ravnanja, ki so se z obče človeškega gledišča kazala kot manj primerna, neproduktivna. Polemike niso bile pogostne,

še celo o pasjih iztrebkih ne. Iskrenje mnenj s trdnimi argumenti v rokah pa je vodilo kvečjemu k bolj pretanjenemu razumevanju vprašanj, ob katerih so se ta mnenja kresala. Precejšen del časopisa je bil namenjen tudi uradnim objavam in kronologiji. Časopis je želel ostati dokument časa in vir za kasnejše raziskovanje življenja in dela v naši občini, kakor je bil tudi desetletji pred tem.

Kot urednik sem lahko računal na redno sodelovanje treh, štirih pišočih ljudi, ki s(m)o bili zato tudi večkrat titulirani kot informacijski monopolisti. Če bi jih ne bilo – teh treh, štirih –, bi bile Novice bornejšje po vsebini, saj so se novi dopisniki stežka odločali za sodelovanje. Javna beseda je resna stvar, odgovornost zanjo pa je bilo tedaj pripravljenih nositi malo ljudi. Med izjemnimi se moram še posebej zahvaliti Albinu Čuku, prvemu uredniku in rednemu dopisniku skozi ves čas, in piscu širokega pogleda in znanja, obenem lektorju in korektorju Marcelu Štefančiču. K uredniškemu delu je praviloma sodilo tudi prepisovanje besedil, saj je bilo računalništvo tedaj komaj na pohodu in je šele zadnja leta napredovalo toliko, da so pisci besedila pošiljali posneta na diske – če še pomnimo, kaj je to bilo. Zadrege so bile z amaterskimi barvnimi fotografijami, saj so zvečine bile komaj še primerne za tisk. Tudi zaradi omenjenega je bilo nepoklicno uredniško delo samo omejeno učinkovito. Četudi so zdaj možnosti vse drugačne, so bili pretekli časi vendarle prijaznejši in bolj človeško topli, kot so dandanašnji. In tudi delo urednika je bolj izpostavljeno, kot je bilo pred desetletjem.

Janez Gostiša

Kritično oko

Novice so vse od svojega nastanka odslikavale tako družbeno-politično kot tudi kulturo, športno in duhovno življenje ljudi; živele pa so tudi svoje življenje.

Petra Trček – urednica od julija 2001 do marca 2002

V vseh letih je bilo kar nekaj ljudi, ki so s svojimi prispevki in fotografijami zaznamovali posamezna obdobja izhajanja. Redni bralci Logaških novic, ki v tem glasilu že dolga leta spoznavajo življenje izza ograj svojega dvorišča, se bodo spomnili Novic, ki so izhajale med leti 1999 in 2002 in so od siceršnjih nekoliko odstopale po obliki in barvi pa tudi po vsebini.

Ko na občini ni bilo več prave volje za izdajanje ob-

činskega glasila, je namreč Logaške novice prevzel koncesionar. Okoli njega se je zbralo nekaj zagnanih mladih in nekoliko starejših entuziastov, ki smo poskušali Logaške novice ohraniti pri življenju. In nam je uspelo. Ne le, da so ponovno odsevale življenje Logatca in Logatčanov, pač pa so postale tudi nekakšno kritično oko. Mogoče prav zaradi tega niso bile po volji prav vsem. A smisel časopisa, pa čeprav je to občinsko glasilo, ni le v tem, da obvešča o bolj ali manj pomembnih dogodkih in aktivnostih. Znati mora poiskati in najti tudi tiste stvari, ki bi jih nekateri najraje pometli pod preprogo, in prisluhniti tistemu glasu, ki zna gledati s kritičnimi očmi.

Ustvarjalci Logaških novic smo glasilu namenili veliko truda in idej, zato se našega sodelovanja še danes lahko spominjamo z dvignjenim pogledom in nasmeškom na ustnicah.

Petra Trček

Vsi naši uredniki

Albin Čuk, prvi urednik, od julija 1970 do marca 1975
Rudi Vogrič od marca 1975 do junija 1978
Darjo Terčič od novembra 1978 do januarja 1980
Brez urednika štiri številke od februarja do maja 1980
Primož Sark od septembra 1980 do junija 1983
Branka Kum-Novak od septembra 1983 do junija 1989

Janez Turk septembra 1989
Vanda Lavrič od oktobra 1989 do maja 1990
Marcel Štefančič septembra 1990
Janez Gostiša od januarja 1991 do julija 1999
Anton Mali od septembra 1999 do junija 2001
Petra Trček od julija 2001 do marca 2002
Marcel Štefančič od maja 2002

Logaške novice so že 40. leto naš – logaški časopis, in je prav, da še naprej ostajajo najbolj naš časopis, saj nas ta na vsakem domu obvešča o tako rekoč vsem žitju in bitju na Logaškem in tako uresničuje občanom pravico do obveščenosti ter ohranja sporočilnost prihodnjim rodovom.

Po tej naravnosti so se Logaške novice utirile že kot glasilo KLI Logatec, ki je izšlo iz tovarniških Logaških novic 1954 – 1956 prek Biltena, se nato udejanjalo ko časopis socialistične zveze, zadnjih devetnajst let pa kot časopis občine Logatec (vmesni poskus prodaje časopisa je bila ena od drugačnih možnosti, ki žal, ni našla vseh domačih vrat).

Kajpak, Logaške
novice niso mogle biti niko-

Skozi štiridesetletje so se z bolj ali manj podobnimi programskimi zasnovami Logaških novic spopadali raznoteri odgovorni uredniki: Albin Čuk, Rudi Vogrič, Primož Sark, Branka Kum-Novak, Vanda Lavrič, Janez Gostiša, Anton Mali, Petra Trček in nazadnje Marcel Stefančič; uredniki so krog sebe umeli

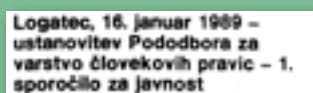
zbrati prizadevne pisce, fotografe, oblikovalce in druge sodelavce. Prav vsak urednik je želel s sodelavci opraviti po svojih močeh najbolje. Za njihova prizadevanja jim gre priznanje (če kdo tako misli ali ne!), ker so hoteli, ker so znali in ker so imeli voljo, da so z »novicami« kar se da najbolje postregli. So pa Logaške novice na dolgi poti spremljali tudi takšni in drugačni odmevi, ponujale so se tudi zdaj bolj zdaj manj mile usode; med takimi manj prijaznimi usodami smo naleteli tudi na začasni premor izhajanja in na poskuse ožanja, se pravi hromljenja občinskega glasila, kar ni bilo prijetno ne za Logaške novice ne za bralce. Tako je bilo treba neko medčasje preseči celo z začasnimi sporočili, ki so jim bila namenjena **SPOROČANJA**.

Ostajajo pa Logaške novice še naprej resnično naš časopis, za kar se prizadevno trudimo z uredništvom in širokim krogom pridnih dopisnikov in drugih sodelavcev. Še posebej sem vesel nekaterih dopisnikov, ki ostajajo zvesti Logaškim novicam že od vsega začetka, denimo, Albin Čuk in Janez Goštiša, iz nekoliko kasnejšega obdobja Primož Sark pa Branka Novak. In zaradi vsega povedanega in zaradi očitne branosti našega lista – o čemer pričajo tudi anketni odgovori, natreseni po straneh te jubilejne številke – moram reči, da mi je v svojsko zadovoljstvo pripravljati naš časopis. Bodo pa Logaške še naprej prihajale v vsak dom z novo voljo, z novim hotenjem ter z vztrajnimi prizadevanji, da bodo – kar se najbolj da in predvsem – namenjene celovitemu obveščanju o življenju, dogajanju, o ljudeh in njihovih usodah v naši občinski skupnosti. Vselej tudi bralcem v presojo.

Čisto na koncu naj mi bo dovoljeno, da se iskreno zahvalim vsem, ki so se kakorkoli od vseh začetkov trudili z Logaškimi novicami, jih vsestransko podpirali in jim tako pomagali do tega sijajnega jubileja.

Marcel Štefančič

Logaške novice, januar 2009

Kaj menijo o Logaških novicah?

V Logatcu...

Bralec, 21 let

Ne prebiram jih veliko, ker so preveč lokalno obarvane. Pogledam kdaj zapis kakega dogodka, kjer je omenjen kdo od mojih prijateljev, takrat preberem.

Bralec, 72 let

Preletim res vsako stran. Izpustim edino športne strani, ker me te ne zanimajo. Ker težko hodim in se prireditve ne udeležujem, vsaj tako izvem, kaj se kje dogaja.

Bralka, 41 let

Zakaj mora biti tudi v lokalnem časopisu toliko politike? Občinski svetniki se nam tako ali tako ne predstavljajo, ne srečam jih nikjer, pa sem gost mnogih dogodkov, tudi kulturnih, ki jih je v Novicah preveč. Vse res niso vredne zapisa.

Bralka, 69 let

Ko pride 15. dan v mesecu, nestrpnost čakam naslednjih Novic. Na žalost ne prihajajo redno (Čevica – op. pisca). Velikokrat preberem, kaj sem zamudila v preteklem mesecu, zato sprašujem, zakaj ni več napovedi o dogodkih v časopisu.

Bralec, 60 let

Nimam pojma, ne berem jih. Sploh ne vem, če jim doma imamo.

Zbral Primož Sark

v Rovtah...

Jože Lukančič, 38 let

Logaške novice berem redno. Rubrike so mi všeč, z njimi sem zadovoljen. Nekoliko pa

je premalo poročil o dogajanju v našem kraju in pa o naravi. Mislim, da Novice kar dobro sledijo pomembnim dogodkom. Glede na to, da Novice berem že precej časa, pa mislim, da so vedno boljše, če bo še kaj dodano, pa tudi ne bo slabo.

Mihaela Gantar, 38 let

Novice berem redno. Vedno preberem vse rubrike, vse mi je po malem všeč. Mislim, da ni treba v Novicah ničesar ukiniti ali posebej dodajati. Tudi o dogodkih kar dovolj poročajo. Ne občutim večje razlike med novicami sedaj in v preteklosti.

Lukan Brigita, 50 let

Sem redna bralka Logaških novic. Všeč mi je, da nas Novice seznanjajo s tekočimi dogodki in nas obveščajo o dogajanju v prihodnosti. Lahko pa bi morda Novice razširili na več tematik. Drugače pa so Novice kar aktualne. Ne vidim pa velike razlike med začetnimi Novicami in sedanjimi.

Amalija Jereb, 59 let

Logaške novice berem redno. Z njimi sem zadovoljna, nimam pripomb. Mislim, da ne bi bilo treba novic bistveno spreminjati, tudi ne dodajati ali ukinjati. So aktualne in so mi všeč take, kot so.

Francka Skvarča, 63 let

Sem redna bralka Logaških novic. Novice nas seznanjajo z dogajanjem in delom v naši občini. Zelo sem vesela, če zasledim prispevek, ki govori o dogajanju v našem domačem kraju, v Rovtah. Nimam pripomb glede rubrik. So dovolj aktualne in sledijo dogodkom

Klemen Jereb, 35 let

Novice vedno preberem, ko jih dobim. Obveščen sem o aktualnih dogodkih v občini. Nimam pripomb glede rubrik, poročanje se mi zdi dovolj obširno. Novice sledijo aktualnemu dogajanju. Ne vidim posebne razlike med Novicami, ki sem jih prebiral pred nekaj leti in zdajšnjimi.

Zbrala Metka Bogataj

V Hotedršici...

Ana Sajovic, 8 let

V Logaških novicah mi je všeč, da lahko preberem kaj o g. županu. Všeč so mi dobri komentarji. Všeč mi je tudi, da so v časopisu naši gasilci in da so notri osmrtnice. – Premalo pa je novic o naši šoli. Lahko bi kdaj kaj pisalo tudi o predsedniku Slovenije.

Bralka, 55 let

Rubrike o športu (preveč je člankov s tega področja) in objav občine ne berem. Všeč pa so mi intervjuji, novosti v občini Logatec, napovednik dogodkov.

Bralka, 48 let

Všeč mi je napovednik dogodkov. – Predlogi: preveč je športa, lahko bi združili šport in šolo, npr. dve strani, ena za šport, druga za šolski kotiček, kjer bi se predstavljale novice iz vseh treh šol, nekakšen šolski utrip. – Pogrešam rubriko: Kje vas čevlji žuli?

Bralka, 48 let

Najprej cele Novice prelistam. Poglobim se v napovednik prireditve, pregledam osmrtnice

in potem berem po koščkih. – Ni mi všeč, ker je preveč verske vsebine, vsekakor prevelik poudarek (same cerkve, verski dogodki ...). Saj imajo verniki svoj časopis.

Bralec, 28 let

Najprej preberem članke o naši vasi. – Lahko bi bilo več prispevkov o našem kraju.

Bralka, 57 let

Logaške novice težko pričakujem. – Všeč mi je, da lahko na enem mestu najdem veliko strnjenih novic, ki so se v občini, v kateri živim, zgodile v enem mesecu. Skratka, Logaške novice ponujajo veliko informacij iz domačega okolja. – Pogrešam več tem, ki bi zanimale starejše občane; ti so namreč zelo vestni bralci Logaških novic in jih po mojih informacijah vsak mesec z veseljem pričakujejo.

Zbrala Darja Merlak

V KS Trate...

Vaščani KS Trate radi prebirajo Logaške novice, ker so v njih domače vesti in zgodbe o navadnih ljudeh.

Večina vprašanih najprej prebere zapise Iz županove pisarne, zapise o dogodkih iz naše krajevne skupnosti, utrinke iz šol, kulturne utrinke ter osmrtnice.

Želijo si še več prispevkov o posameznih krajevnih skupnostih, o njihovih željah, načrtih, problematiki in uspehih, več fotografij, kakšno križanko, črno kroniko in male oglase ter predlagajo, da bi Novice raznašal poštar.

Zbrala Anica Žakelj

Tiskarji Logaških novic

Učne delavnice Ljubljana, od julija 1970 do novembra 1973

Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana, od januarja 1974 do novembra 1979

Tiskarna Delavske univerze Domžale, od decembra 1979 do maja 1980

Šolski center (Srednja šola) tiska in papirja Ljubljana, od junija 1980 do maja 1990

Tiskarna in knjigovoznica Mali Logatec, od septembra 1990 do decembra 1998

Tiskarna Lotos Postojna, januar 1990

Tisk Mali Logatec, od februarja 1999 do marca 2002

Grafika Gracer Celje, od maja 2002 do decembra 2008

SMUČANJE JE ~~MORDA~~ DRUŽINSKI ŠPORT.

PUBLICIS

Izkoristite čas posebnih ugodnosti, v katerem lahko sebi in svojim najbližjim privoščite izpolnitev težko pričakovanih želja ali skupnih aktivnosti. V UniCredit Bank smo zato za vas pripravili zimske gotovinske kredite v evrih, ki jih odlikuje ugodna obrestna mera. Osebna in hitra obravnava bosta omogočili, da boste ujeli čas ugodnih nakupov... ali prijetne smuke. Ponudba velja do 15. februarja 2009. Osvobodimo se dvomov: www.unicreditbank.si

Let's start.

UniCredit Bank